

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Schou, Nils.; af Nils Schou.

Sommerspil : En komedie

148 bl.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

SOMMERSPIL

En komedie

af

Nils Schou.

Nils Schou,

Bådsmadsstræde 12,

1407, København K.

(Handlingen foregår foran et sommerhus. Det er sommer.)

Personer:

Bo Møller, bogholder, 30 år.

Lisa Krog Mikkelsen, advokat, 30 år.

Arne Krog, lærer, 30 år.

Erik Mikkelsen, arkitekt, 55 år.

Gudrun Thomsen, oversygeplejerske, 53 år.

Åse Mikkelsen, indkøbschef, 54 år.

FØRSTE AKT.

(Eftermiddag. Bo ind, med taske.)

BO

Se, der er en fugl. En rigtig fugl. Og der, et træ. Et rigtigt levende træ. Med grønne blade. Jeg troede blade var sorte. Jeg har ikke været udenfor byen i flere år. Er det det her man kalder naturen? Prøv at ånde ind. Ren luft, uden benzinos, er det ikke usundt? Hør hvor stille her er. Det gør næsten ondt i ørerne. Skynd dig, åben for radioen og fjernsynet, sørg for at telefonen ringer med det samme, ellers får jeg et nervøst sammenbrud.

LISA

(Ind, med taske.) Ingen radio, ingen fjernsyn, ingen telefon. Her er kun dig ^{og mig} ~~og mig~~, og hvorfor er min mund så stor, fordi jeg snart kommer og spiser dig.

BO

Er det dit hus?

LISA

Mine forældres. Jeg er født inde i soveværelset, en måned for tidligt.

BO

Lever de endnu?

LISA

De skal begraves her.

BO

Her?

LISA

Det skal jeg også. I mit testamente står at de stakkels efterlevende skal kravle op på skorstenen en dag det blæser og kaste min aske ud.

BO

LISA

Bare rolig. Jeg er ikke død endnu. Om et øjeblik skal jeg bevise for dig hvor meget i live jeg er.

BO

Er du altid sådan?

LISA

Hvordan?

BO

Hurtig.

LISA

Noget må der ske.

BO

For to dage siden kendte jeg dig ikke.

LISA

Og om to dage kender du mig ikke mere.

BO

Hvad mener du?

LISA

Jeg driller bare.

BO

Du vidste næsten ikke engang hvad jeg hed da du spurgte om jeg ville med her op.

LISA

Du lagde jo selv op til det.

BO

Gjorde jeg?

LISA

Du flirtede med mig, groft og tydeligt, midt i retsalen. Vidnet flirtede med modpartens advokat.

BO

Hvornår?

LISA

Kan du ikke huske at jeg spurgte dig om der nogensinde havde været fejl i dine regnskaber? Dommeren indskærpede dig at du var vidne og skulle fortælle sandheden. Og så flirtede du groft med mig.

BO

Jeg fik et støvkorn i øjet.

LISA

Flirtede du ikke med mig?

BO

Jeg blinkede for at få støvkornet ud.

LISA

Uden det støvkorn var vi ikke her.

BO

Jeg syntes du var dejlig i retsaalen. Men jeg havde aldrig turdet flirte med dig.

LISA

Så gør det nu.

BO

Er der noget, du ikke ligner...

LISA

Så er det en advokat.

BO

Du har hørt det før?

LISA

Er der noget du ligner...

BO

Så er det en bogholder, tak, det har jeg også hørt før.

LISA

En morgen da du var fem år slog du øjnene op og sagde, "Mor, jeg vil være bogholder"?

BO

Jeg har altid elsket tal. De har deres egen skønhed. Indviklede regnskaber, komplicerede transaktioner, og så til sidst - du kan måske ikke forstå det, men det giver et sug i maven af glæde hver gang regnskabet stemmer. Det giver mig en fornemmelse af ro og fred og harmoni.

LISA

Du er sexet.

BO

Mig?

LISA

Du er den mest sexede bogholder jeg har mødt i flere uger.

BO

Hvad er der i den sorte kasse?

LISA

En gammel rejsegrammofon.

BO

Kan den spille?

LISA

Du rødmer. En voksen mand der rødmer. Det er ikke hver dag man finder det.

BO

Det er varmen.

LISA

Tag tøjet af.

BO

(Sætter en plade på grammofonen: ^{n/}lacier-musik.) Hvad er det?

LISA

Kom.

(Hun viser ham hvordan man danser lancier. Han snubler. Hun lægger sig ovenpå ham.)

LISA

Overgiv dig. Du er omringet.

BO

Var vi ikke ved at danse lancier?

LISA

Vi er kommet til dameturen. Den moderne version.

BO

Jeg kan ikke engang den gammeldags.

LISA

Den nye er også lettere.

BO

Hvad går den ud på?

LISA

At vi gør det her på græsplænen, lige nu.

BO

Gør hvad?

LISA

Prøv at gætte.

BO

Jeg giver op.

LISA

Læg to og to sammen.

BO

Fem.

LISA

Hvorfor tror du jeg har taget dig med her op?

BO

Jeg kan ikke få vejret.(rejser sig)

LISA

Hvad havde du tænkt dig vi skulle lave?

BO

Tale.

LISA

Om hvad?

BO

Gå i vandet.Nyde solen.Slappe af.

LISA

Og bagefter?

BO

Jeg har ikke lavet noget program.

LISA

Det har jeg.Punkt eet er at vi elsker her på græsset lige nu.

BO .

Nej.

LISA

Hvorfor ikke?

BO

Nogen kunne se os.

LISA

Hvem?

BO

Huset derovre.

LISA

Hvis de kravler op på taget,binder en stige fast til skorstenen og bruger kikkert,ja så måske.

BO

Jeg bliver så nemt skoldet af solen.

LISA

Så lad mig ligge øverst.

BO

Jeg...øh...

LISA

Du er meget sexet.

BO

Mig?

LISA

Din hud er så blød.

BO

Det kilder.

LISA

Også der?

BO

Jeg læste engang i en bog at seksuallivet er kulturbestemt.

LISA

Det siger du ikke?

BO

De erogene zoner afhænger af samfundsforholdene.

LISA

Jeg dør af spænding.

BO

Kan du ikke være alvorlig, bare et øjeblik?

LISA

Jo. Nu er jeg alvorlig. Ti sekunder.

BO

Hvorfor inviterede du mig med her op?

LISA

Ren uforpligtende sex.

BO

Og bagefter?

LISA

Endnu en gang ren uforpligtende sex.

BO

Og så?

LISA

Beklager, de ti sekunder er gået. Har du ikke lyst?

BO

Jo, men...

LISA

Ikke noget men. Ja eller nej? Nyd dog spillet. Vi er her. Du ved hvorfor vi er her. Jeg ved det. Aftalen er at vi ikke ved noget særligt om hinanden.

BO

Ja, men...

LISA

Men ikke her? Vi mødes på halvvejen. Det bedste jeg ved er at elske på græs. Der ligger et telt der. Slå det op, så gør vi det derinde.

BO

Hvor går du hen?

LISA

Ned i gryden derovre og tager solbad.

(Bo sætter telt op. Halvvejs kommer Arne. Arne driller ved at hive i bardunerne, så Bo bliver begravet i teltet. Bo griber ud efter Arne.)

BO

Jeg ved du er der. Nu skal jeg fange dig. Hvor er du? Jeg er ligeglad med om det bliver rent, om det bliver uforpligtende, bare det bliver...

(Bo ud af telt.)

ARNE

Jeg kom lige forbi. Jeg var ovre og se på nabohuset. Dejligt hus du har. Hvor lang tid har du haft det?

BO

Nåeh...

ARNE

Er det til salg?

BO

Næh.

ARNE

Synes du jeg skal købe huset derovre?

BO

Tjah.

ARNE

Et hus er ligesom et centrum, ikke?

BO

Joh.

ARNE

Kan du mærke at dit hus er en slags centrum, noget der holder sammen på det hele?

BO

Jaeh.

ARNE

Er det din kone der ligger dernede?

BO

Kone og kone. Vi har ikke papir på det, hvis det er det du mener.

ARNE

Hun ser dejlig ud. Er hun altid så solbrændt over det hele? Grunden til at jeg vil købe et sommerhus er min kone.

(De hjælper hinanden med at rejse teltet.)

BO

Nåh.

ARNE

Hvor lang tid har du været gift?

BO

Lad mig nu se.

ARNE

Vi lever forvirret, min kone og jeg. Forstår du hvad jeg mener?

BO

Forvirret.

ARNE

Til højre og venstre.

BO

Højre, venstre?

~~ARNE~~

Et sommerhus kunne måske være et centrum.

BO

Nå, men jeg må...

ARNE

Går I ind for frihed?

~~ARNE~~ BO

Hvem?

~~BO~~ ARNE

Din kone og dig.

BO

Hvad mener du med frihed?

ARNE

Absolut frihed, til alt.

BO

Nåh.

ARNE

Min kone og jeg - hvad hedder din kone forresten?

BO

Hun hedder...Lisa.

ARNE

Vi går ind for fuld frihed.

BO.

Javel.

ARNE

Vi mangler bare et centrum.

BO

Et sommerhus?

ARNE

Et midtpunkt.Noget der samler.Forstår du hvad jeg mener?

BO

Næh.

ARNE

Du har et centrum.

BO

Har jeg?

ARNE

Du og Lisa har et centrum.

BO

Hvor?

ARNE

Jeg kan se det på dig.Og på Lisa.

BO

På den afstand?

ARNE

Forstyrrer jeg?

BO

Ja. Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ARNE

Jeg har problemer. Du skal bare sige til hvis jeg forstyrrer. Det er lang tid siden jeg har talt med nogen der er så fornuftig som dig. Forstyrrer jeg?

BO

Nej nej.

ARNE

Min kone og jeg lever frit. Vi vil ikke snære hinanden inde i småborgerlige lænker. Ægteskabet er jo et fængsel, hvis man ikke har nøglen til døren og kan liste ud engang imellem. Enig? Hvad man laver udenfor er ikke min sag, og omvendt. Vi har et meget lykkeligt ægteskab. Enig? Men nu er der sket noget. Når jeg er ude og lufte mig, er jeg begyndt at tænke på hvad hun mon laver. Jeg er nysgerrig. Ingen småborgerlig jalousi, ingen ejendomsret. Nysgerrighed. Enig? Hvad skal jeg gøre?

BO

Er din kone også nysgerrig?.

ARNE

Nej.

BO

Hvorfor spørger du hende ikke bare hvad hun laver?

ARNE

Vi har aftalt ikke at spørge.

BO

Lav aftalen om.

ARNE

Hvis du var mig, ville du så foreslå at man tog nøglerne og smed dem væk?

BO

Efter at have låst døren?

ARNE

Ja.

BO

Og selv sidder inde i fængslet eller udenfor?

ARNE

Inde.

BO

Man kan jo altid få fat på en låsesmed.

ARNE

Går du ind for frihed?

BO

Det kommer an på hvad man mener med frihed.

ARNE

Hvad ville du gøre hvis du opdager at din kone er dig utro?

BO

Det ved jeg ikke.

ARNE

Nyde det? Tænke på alle de ting hun foretager sig sammen med en fremmed person? Lade din fantasi løbe løbsk og se dem sammenfiltret i det rene uægteskabelige hor?

BO

Det har jeg ikke fantasi nok til.

ARNE

Jeg forestiller mig altid at min kones elskere er smukkere, klogere, bedre i sengen end mig. Når hun kommer hjem er jeg så lettet over at hun kommer, at jeg er som nyforelsket i hende. Synes du jeg er et svin?

BO

Næh.

ARNE

Vi er svin, du og jeg. Alle mænd er. Kvinderne har gjort oprør. Vi har hørt på rødstrømper og kvindesagskynder i årevis. Vi ved alt om hvordan det er at være kvinde. Hvor hårdt det er, hvadfor nogen

svin vi mænd er. Det er alltsammen rigtigt. Jeg er enig med dem. Når jeg ser mig selv i spejlet tænker jeg: der har vi svinet, frem med pisken. Heldigvis er der ingen der ved hvor store svin vi er. Hvad tror du der ville ske, hvis vi begyndte at fortælle hvad vi mænd tænker og føler, hvordan det er at være mand?

BO

Vi ville blive halshugget.

ARNE

Rigtigt, nabo, rigtigt. Og alligevel. Tag nu mig. Jeg elsker kvinder, jeg elsker alt ved dem. Jeg bruger det meste af mit liv til at tænke på dem. Har du det også sådan?

BO

Nej.

ARNE

Hvor meget tænker du på dem?

BO

Sådan cirka 7 3/4 % af tiden. Fritiden altså.

ARNE

Samlet, i eet stræk eller spredt?

BO

Spredt.

ARNE

Det jeg godt kunne tænke mig at ~~spørge~~ spørge dig om er: kan man tænke på kvinder uden at være et svin?

BO

Selvfølgelig.

ARNE

Kan du høre? Der falder en sten fra mit hjerte. Flere sten.

BO

Bang, bang.

ARNE

Bang, bang, bang, nabo.

BO

Nabo, arbejdet kalder.

ARNE

Hvad siger det?

BO

Hvem?

ARNE

Arbejdet. Du sagde det kaldte.

BO

Det siger: tal, tal, tal.

ARNE

Ved du hvad mit arbejde siger? "Kom og hør på mig, kom og hør på mig".

BO

Noget med musik?

ARNE

Skolelærer.

BO

Nå, men arbejdet kalder.

ARNE

Tal, tal, tal.

BO

Hør på mig, hør på mig.

(Bo ind i hus. Arne ind i telt. Lisa ind, i bikini og badekåbe.)

LISA

Nu kommer jeg, Bo. Er du parat? Du er nervøs. Jeg kan mærke det. Jeg kan høre dig ryste i bukserne. Eller har du bukser på? Teltet ryster. Jamen lille mand, der er ikke noget at være bange for. Læg dig på ryggen. Mærk duften af græs. Tænk på at du ikke har en krop, Manuskriftkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

du er en krop. Du skal nyde. Du og jeg skal være sammen og gøre alt hvad vi har lyst til.

(Lisa tager badekåben af og går ind i teltet. Der kommer ikke en lyd, ikke en bevægelse derinde fra. Bo ud af huset. Han tager Lisas badekåbe op.)

BO

Jeg kan tage mine sko af, jeg kan lade være med at tage mine sko af. Jeg kan tage mine bukser af, jeg kan lade være. Jeg ville ønske jeg kunne tage mit hoved af og lade det blive her ude. Jeg kan tage een sko af. Hvis jeg tager een sko af, kan jeg tage den højre af eller den venstre. Det er mulighederne. Hvis jeg ikke tager en afgørelse, tager skoene så en afgørelse for mig? Kan et par sko vælge? Har sko en fri vilje? En halv vilje til højre sko og en halv vilje til venstre? Er du parat ? Her kommer et par sko.

(Lisa stikker hovedet ud af teltet.)

LISA

Ude i bilen. Under rattet. Til højre. Helt inde. Bag et par solbriller.

BO

Bag et par solbriller.

LISA

En lille rød æske.

BO

En lille rød æske.

LISA

Mit pessar.

BO

Mit pessar.

LISA

Gider du?

BO

Gider jeg?

(Bo ud.Arne og Lisa ud af telt.)

LISA

Nå?

ARNE

Ja.

LISA

Jeg venter.

ARNE

Nysgerrighed.

LISA

Kun det?

ARNE

Jeg er inde i byen.Fire værelses lejlighed.Med en kvinde der hedder Vibeke.26 år,gift i to år med en mand der er ude at rejse. Vi er i seng sammen.Jeg må vide hvad du laver.Mens hun er ude på badeværelset skynder jeg mig at klæde mig på og stikke af.

LISA

Der er ikke andet end hvad du ser.

ARNE

Erotisk?

LISA

Så langt er vi ikke kommet.

ARNE

Elsker du mig?

LISA

Selvfølgelig.

ARNE

Meget?

LISA

Meget.

ARNE

LISA

Han kommer snart.

ARNE

Kys mig.

(De kysser hinanden.)

BO

(Udefra) Jeg fandt pessaret. Jeg har ~~t~~aget det på.

(Arne og Lisa slipper hinanden. Bo ind.)

BO

Det er vores nye nabo. Han tænker på at købe huset derovre.

LISA

Gør han det?

BO

Min kone.

ARNE

Arne.

LISA

Lisa.

BO

Bo.

ARNE

Det lyder næsten som et firma. Arne, Lisa, Bo.

LISA

ABL Sommerhusudlejning.

ARNE

Støvsugere.

LISA

Undertøj.

ARNE

Hvem vil købe et par brugte underbukser af denne mand?

LISA

Trusser.

ARNE

Silkeundertøj.

LISA

Brystholdere.

ARNE

Du er sælger, du er sagfører.

BO

Sagfører?

ARNE

Lisa er sagfører.

BO

(rækker Arne den røde æske) Værsgod.

ARNE

Hvad er det?

BO

Et pessar.

ARNE

Hvad skal jeg med det?

BO

Din kones pessar.

~~ARNE~~ LISA

Tak. (hun tager det)

BO

Farvel.

ARNE

Det kan du ikke gøre. Hvis du går, bliver jeg skurken.

LISA

Han overtrådte spillereglerne.

BO

Nu går jeg, så kan I spille Ludo alene.

LISA

(til Bo) Du er dummere end politiet tillader.

BO

Jeg skal ikke blandes ind i et ægteskabelig opgør.

ARNE

Vi er et lykkeligt ægtepar.

LISA

Måske det eneste lykkelige i landet.

BO

Hvad laver jeg så her?

LISA

Prøv at få ind i din lille spidsborgerlige hjerne at verden måske ikke ser ud som du tror.

ARNE

Lisa er et frit menneske. Jeg er et frit menneske. Du er et frit menneske. Af een eller anden grund har man opfundet en indretning der hedder ægteskabet. Tiderne ændrer sig. Ægteskabet ændrer sig. Troskab, jalousi, ulykkelig kærlighed - det er allsammen noget der hører fortiden til. Jeg elsker Lisa. Jeg ejer hende ikke.

BO

Farvel.

~~NEJ~~ ARNE

Det er mig der går.

BO

Nej.

ARNE

Det er mig der ikke overholder reglerne. Har du et stykke snor på dig? Jeg går lige ud og hanger mig.

LISA

Lad nu være med at hænge dig i småting.

ARNE

BO

Nej.

ARNE

Har du været det?

BO

Ikke så vidt jeg kan huske.

ARNE

Kan du ikke se det? Jeg er ikke ægteemanden, Lisa er ikke konen, du er ikke elskereren?

BO

Er jeg ikke?

ARNE

Vi er selvstændige mennesker. Hav nu lidt medlidenhed med mig. ~~Ne~~ Nu går vi i vandet alle tre. Bagefter tager jeg ind til byen og fortsætter hvor jeg slap. Er det en aftale? Ellers gør du mig til skurken, der ødelægger det hele for dig og Lisa.

BO

Jeg har ikke noget badetøj.

ARNE

Det behøver du ikke.

LISA

Der er badetøj inde i stuen. I skabet ved siden af kaminen.

BO

Gå I bare i forvejen, så kommer jeg.

ARNE

En aftale?

BO

En aftale.

(Bo ind i huset. Lidt efter stikker han hovedet ud for at se om Lisa og Arne er gået. Det er de ikke. Bo ind i huset igen. Arne og Lisa ud. Bo ud af huset, i badekåbe. Han ser at de andre er væk, skynder sig

ind i huset efter tøj og taske. Han skal til at st⁴ilke af, da Erik kommer. Erik gør tegn til at Bo skal komme hen til ham. Erik hvisker Bo noget i øret.)

BO

Jeg kan ikke høre noget. Hvorfor hvisker De? Der er ingen der kan høre os.

ERIK

Huset.

BO

Ja?

ERIK

Er det ikke smukt?

BO

Det er ikke til salg.

ERIK

Der vil jeg bo.

BO

Ikke til salg.

ERIK

Resten af mine dage.

BO

Jeg bor her ikke.

ERIK

Fred.

BO

Jeg er ikke gift med hende.

ERIK

Prøv og hør hvor stille her er.

BO

Er De døv?

ERIK

Nej, ikke mere.

BO

Huset er ikke til salg. Nabohuset er til salg.

ERIK

Før var jeg døv. Lydene kom ind i mit øre, men jeg hørte ikke noget. Men det var før.

BO

Før hvad?

ERIK

Før jeg døde.

BO

Før hvem døde?

ERIK

Jeg.

BO

Nåh.

ERIK

Er du klar over hvor vidunderligt livet er?

BO

Joh.

ERIK

(tager et fotografi frem) Sådan så jeg ud før.

BO

Før hvad?

ERIK

Før jeg døde.

BO

Nåh ja. Du ligner dig selv.

ERIK

Nej.

BO

Du har måske tabt dig lidt. Et par gram.

ERIK

Jeg er totalt forandret.

BO

Selvfølgelig.

ERIK

Et nyt menneske.

BO

Ja ja.

ERIK

(peger på foto) Ham der, ham giver jeg ikke fem flade ører for.

BO

Huset derovre er til salg.

ERIK

Den ville ikke mere.

BO

Hvem?

ERIK

Den lille pumpemaskine. Bang, sagde det.

BO

Bang?

ERIK

Det var som om et godstog kørte hen over mig. Så ondt gjorde det.

Jeg var død et halvt minut. Hele mit liv passerede forbi.

BO

Er det ikke når man drukner?

ERIK

Fra jeg blev født og til nu.

BO

Er det ikke når man drukner at man ser hele sit liv passere forbi?

ERIK

Jeg levede ikke. Jeg var bare en krop. Nu lever jeg. Lever du?

BO

Hvordan, lever?

ERIK

Er du dig selv?

BO

Hvem skulle jeg ellers være?

ERIK

Er du bare en krop der gør hvad den får besked på, eller lever du dit eget liv?

BO

Jeg lever vel mit eget liv.

ERIK

Før ville jeg være bange for dig. Jeg ville have pustet mig op. Nu er jeg ikke bange.

BO

Der er heller ikke noget at være bange for.

ERIK

Jeg har ingenting at skjule. Du kan spørge mig om alt. Se på mig. Hvad ser du?

BO

Intet.

ERIK

Jeg er helt åben.

BO

Jeg ser ingenting.

ERIK

Hold mig i hånden. Er du bange?

BO

Nej.

ERIK

Hun sidder ude i bilen.

BO

Hvem?

ERIK

Hun turde ikke komme med ind.

BO

Hvem?

ERIK

Hun er så genert. Da jeg vågnede efter at være død, og hun stod bøjet over mig, vidste jeg alt. Hun så lige ind i min sjæl. Når man ikke har noget at skjule, er man lykkelig. Bliv stående. Helt stille. (ind i hus, ud igen med jagtgevær) Det er min.

BO

Hvadforen?

ERIK

Badekåben.

(Jagtgeværet peger på Bo. Han tager badekåben af. Han har en dame-badedragt på.)

ERIK

Der er ræven.

(Erik ud. Bo tager badekåben på, griber taske og tøj og skal til at stikke af, da Lisa kommer.)

LISA

Hvor skal du hen?

BO

Hjem.

LISA

Hvorfor det?

BO

Jeg har ikke lyst til at være her mere.

LISA

Lad nu være med at være så dum.

BO

Jeres små julelege.

LISA

Der er ingen juleleg.

BO

Tror du jeg er så dum?

LISA

Ja, ærlig talt.

BO

Du og din mand har aftalt det hele.

LISA

Hvad?

BO

At han kom her op.

LISA

Hvorfor skulle vi det?

BO

For at lege et eller andet.

LISA

Bro, bro, brille?

~~BO~~ BO

Jeg kender ikke jeres ægteskab.

LISA

Hvad skulle vi lege?

BO

Det ved du nok bedst selv.

LISA

Nej. Lad mig høre.

BO

Lidt utroskab til at holde liv i det vaklende ægteskab.

LISA

Vores ægteskab er ikke spor vaklende.

BO

Hvorfor tog du så mig med her op?

LISA

Fordi du er et godt stykke kød.

BO

Åh tak.

LISA

Du er en larve, eh godte, en steg, kørvel. Er du så med? Der er ingen grund til at være nervøs, Det er rent seksuelt.

BO

Man må sige du er ærlig.

LISA

Jeg havde tænkt mig at udnytte dig, forføre dig, igen og igen.

BO

Tak, jeg har forstået det.

LISA

Og hvad havde du så tænkt dig?

BO

Jeg?

LISA

Hvorfor tog du med her op?

BO

Det har jeg ikke tænkt over.

LISA

Så tænk nu.

BO

Jeg forestillede mig noget med at vi talte sammen.

LISA

Ja. Og mere?

BO

Lærte hinanden at kende.

LISA

Sad i den lyse sommernat og fortalte hinanden vores livs historie?

BO

For eksempel.

LISA

Vi kan nå det endnu. Den dag jeg blev født, regnede det, og uret slog tretten slag.

BO

Hvor mange mænd har du taget med her op?

LISA

Min mor og far bøjede sig ned over mig og sagde, "Ah-dikke-dikke-dik, ah-dikke-dikke-dik".

BO

Hvor mange?

LISA

Hvor er du gammeldags.

BO

Du er for moderne til mig.

LISA

Hvad havde du egentlig tænkt dig? At vi lod som om vi var fjorten år og uskyldige?

BO

Hvad med lidt romantik?

LISA

Lad os presse vores læber mod hinanden i måneskinnet.

BO

Det er ikke særlig romantisk at være et stykke kød der skal udnyttes seksuelt.

LISA

Du spurgte selv.

BO

LISA

Svaret er ja, min elskede.

BO

Hvor ligger det nærmeste busstoppested?

LISA

Syv kilometer herfra og du kan hoppe på tungen derhen.

BO

Farvel og ikke på gensyn.

LISA

Badekåben, kammerat.

BO

Jeg er ikke din kammerat.

LISA

Nej, og det er heller ikke din badekåbe.

BO

Jeg sender den til dig.

LISA

Af med den.

BO

Nej.

LISA

Det er min fars.

BO

Slip mig.

LISA

Du har ingenting under.

BO

Jo.

LISA

Du er bange for at jeg skal se din bare røv.

BO

Fingrene væk.

LISA

Vi er fjorten år og helt uskyldige, og du får 25 øre hvis jeg må se din bare numse. Må jeg se nummeren? (hiver badekåben af ham). Det er min badedragt.

BO

Der var ingen herrebukser.

LISA

Den klæder dig.

BO

Giv mig den badekåbe,

LISA

Den klæder dig bedre end mig.

BO

Har du set nok?

LISA

Du skulle begynde at gå med brystholder.

BO

Du skulle begynde at barbere dit overskæg. Du er mere mand end kvinde.

LISA

Du rødmer.

BO

Nej.

LISA

Hvor er det rørende.

BO

Hold så op.

LISA

Du skal få lov til at komme med til min fødselsdag.

BO

Vil du ikke nok give mig den badekåbe?

(Hun giver ham den. Med ryggen til hende giver han sig til at klæde sig om under badekåben.)

LISA

Bo?

BO

Nej.

LISA

Vil du ikke nok holde op med at skabe dig?

BO

Jeg skaber mig ikke.

LISA

Arne tager afsted når han har været i vandet.

BO

Hvem er Arne?

LISA

Min mand.

BO

Han kan drukne eller tage afsted, jeg er ligeglad.

LISA

Du har ingen grund til at være så fornærmet.

BO

Jeg er ikke fornærmet.

LISA

Hvad er du så?

BO

Jeg er bare ham der er taget afsted.

LISA

Hvis jeg nu lover at lade være med at forføre dig?

BO

Kald du det bare at udnytte en svinekam rent seksuelt.

LISA

Du får det til at lyde som om jeg er en syg gammel kvinde der tager små skoledrenge med hjem.

BO

Er det ikke også nogenlunde hvad du er?

LISA

Hvad skole går du i?

BO

Flinkeskolen.

LISA

Hvad er Flinkeskolen?

BO

Et sted hvor vi lærer at opføre os pænt, selv overfor folk der ikke opfører sig pænt.

LISA

Den har jeg aldrig hørt om.

BO

Nej vel?

(Bo går ind i teltet og ordner resten af påklædningen.)

BO

Hvorfor sagde du ikke lige fra starten at du er gift?

LISA

Hvad kommer det sagen ved?

BO

Du så ikke gift ud.

LISA

Hvordan ser man ud når man er gift?

BO

Anderledes.

LISA

Skal man ligne en gammel kønsløs karklud bare fordi man har været på rådhuset med en eller anden tilfældig mandsperson?

BO

Kun en karklud går på rådhuset med en hun ikke elsker.

LISA

Jeg elsker Arne.

BO

Gør du?

LISA

Ja.

BO

Men han elsker altså ikke dig?

LISA

Jo.

BO

Hvad laver jeg så her?

LISA

Der er du igen med dine regnskaber der ikke går op.

BO

(ud af teltet, påklædt) Det var vældig hyggeligt at møde dig. Jeg håber aldrig vi ses igen. Du kommer fra een planet, og jeg fra en anden. Nu stiger jeg op i mit rumskib og tager ned til min planet hvor ~~ni~~ to og to er fire.

LISA

Jeg kan godt lide dig.

BO

Hva'?

LISA

Du er fuld kommen håbløs og gammeldags og snerpet og småborgerlig. Men jeg kan godt lide dig.

BO

Jeg kan også godt lide dig. Men jeg kan altså ikke gå ind for alt det der moderne.

LISA

Må jeg komme ned og besøge dig på din planet engang?

BO

Du vil ikke forstå hvad vi taler om dernede.

LISA

Hvad taler I om?

BO

Følelser, forelskelse, kærlighed.

LISA

Det forstår jeg godt.

BO

Troskab.

LISA

Det forstår jeg også.

BO

Mon?

LISA

Troskab overfor sig selv.

BO

Er du tro overfor dig selv?

LISA

Ja. Og ærlig.

BO

Har du hørt om ordet romantik?

LISA

Er det det modsatte af ærlighed?

BO

Sagde du kærlighed?

LISA

Kærlighed minus k.Ærlighed.

(Et skud udenfor. Arne kommer vaklende ind. Han holder sig for maven som om han er blevet ramt.)

ARNE

Han fik mig. Hjælp. Jeg dør. (falder) Jeg dør. Farvel min kære kone. (lader som om han dør)

ERIK

(ind) Den satans ræv, den slap væk. Hvad laver du der?

ARNE

Jeg er ræven, svigerfar.

LISA

Far.

ARNE

Er du rask nu?

LISA

Hvornår blev du udskrevet?

~~ARNE~~ ERIK

Hvor er jeg glad for at se jer igen.

LISA

Hvor er mor?

ERIK

Jeg er ikke blevet udskrevet.

ARNE

Du ser sund og rask ud.

ERIK

Jeg stak af.

ARNE

Hvad skulle du også ligge der på hospitalet og glo for?

ERIK

Jeg har drømt om dette sted. Huset, vandet, stilheden.

LISA

Og hjertet, hvordan har dit hjerte det?

ERIK

Mit hjerte er som en ung mands.

LISA

Godt.

ERIK

Før i tiden sagde man: mit hjerte står i flammer. Hvad siger man i dag?

ARNE

Brænder det? Har du smerter?

ERIK

Det er fuldt af noget der aldrig har været der før.

ARNE

En pace-maker? Er du blevet opereret?

ERIK

Jeg har fået et nyt hjerte.

ARNE

Hvad har du?

ERIK

Jeg er et nyt menneske.

LISA

Har du fået opereret et nyt hjerte ind?

ERIK

Kan I ikke se noget forandret ved mig?

ARNE

Nye bukser?

LISA

Frisure?

ARNE

Hjerte?

LISA

Jeg giver op.

~~ERIK~~ ERIK

Jeg er forelsket.

ARNE

Forkølet?

ERIK

Forelsket.

LISA

Nå.

ARNE

Forelsket?

ARNE

I hvem?

ARNE

Nu kan jeg se det. Du er forandret.

LISA

Kom nu, far. Hvem er det?

ERIK

I kender hende ikke.

ARNE

Skal vi nu også til at gætte hvad hun hedder?

LISA

Ved mor det?

ARNE

Jørgine, Gladys, Petra, Sofie-Amalie?

LISA

Ved hun det?

ERIK

Gudrun.

ARNE

Selvfølgelig. Gudrun. Jeg skulle lige til at sige det.

LISA

Hvad siger mor?

ARNE

Hvordan ser hun ud?

LISA

Nu gider vi ikke gætte mere.

ARNE

Høj, lys, mørk, lille, hjulbenet, kejthåndet, flyveører?

LISA

Hold så op.

ARNE

Din far har fået en elskerinde. Det var på tide. Han har altid været så idiotisk trofast mod din mor.

ERIK

I misforstår.

ARNE

Hvor gammel er hun? Pas nu på den kriminelle lavalder.

ERIK

I har ikke forstået det.

(Bo prøver at snige sig ud.)

ARNE

Hvor skal du hen?

BO

Hjem.

ARNE

Du er jo lige kommet.

BO

Nåh ja...men jeg tænkte at når nu Lisas far er kommet.

ARNE

Vi har jo slet ikke fået talt sammen.

BO

Om hvad?

ARNE

Gamle dage. Alt det du har oplevet.

BO

Hvad har jeg oplevet?

LISA

Bliv nu.

ARNE

(til Erik) Det er min gamle ven, Bo. Vi har ikke set hinanden i mange år. Bo har været i Afrika. Gode gamle Bo. Vi var soldater sammen.

BO

Ja, i Frelsens Hær.

ARNE

Vi var de bedste venner, altid sammen, som Gøg og Gokke, og pist er han forsvundet ud af landet.

BO

Pist, pist.

ARNE

Ind i det allermørkeste Afrika. Helt ind der hvor der ikke havde været hvide mennesker før.

BO

Jo, der havde været een. Men han blev spist.

ARNE

Nej.

BO

Han opdigtede historier om andre.

ARNE

Det siger du ikke.

BO

Fuld af løgn var han.

ERIK

Spiste de ham?

LISA

Så du det?

BO

Kun resterne.

ERIK

Knogler?

BO

Første dag fik jeg stegte menneskeøjne.

ARNE

Nej.

BO

Med chokoladesovs.

ERIK .

Var du ^{ikke/}bange?

ARNE

Bo bange? Jeg kan huske ham som soldat. Han så ud som om han ville vælte bare man pustede på ham. Men han var den hårdeste negl af os allesammen.

BO

Nå, det kan du huske?

ARNE

Som var det igår.

ERIK

Hvad lavede du i Afrika?

BO

Lidt af hvert.

ARNE

Du skal ikke være så beskeden. Bo levede sammen med de indfødte for at lave en undersøgelse. Mennesker, helt uberørt af civilisationen. Primitive, oprindelige mennesker.

ERIK

Hvad fandt du ud af?

ARNE

Du kan ikke bare sådan tage afsted igen.

ERIK

Jeg vil gerne høre om det. Hvordan er de primitive?

ARNE

Gode gamle Bo, hvor er det dejligt at se dig igen, gamle opdagelses-
rejsende.

LISA

Sæt nu din taske ind og bliv.

(Bo ind i huset.)

ERIK

Jeg vil godt have at I møder hende.

ARNE

Hvem?

ERIK

Gudrun.

ARNE

Nå, Gudrun.

LISA

Hvorfor det?

ERIK

I forstår ikke noget af det.

LISA

Er der så meget at forstå?

ERIK

Hun er ikke noget der går over. Jeg elsker hende.

ARNE

Er det stadig Gudrun vi taler om?

ERIK

Jeg vil gifte mig med hende.

LISA

Hvor lang tid har du kendt hende?

ERIK

Tre uger.

ARNE

Hvad med at tage den med ro?

ERIK

Jeg vidste det lige fra jeg så hende første gang.

LISA

Du er gift. Du har været gift i 30 år.

ERIK

Jeg har besluttet mig.

ARNE

Hør nu her, svigerfar. Du er en mand af en gamle skole. Du møder en ung kvinde, du går i seng med hende, og nu vil du straks giftes med hende.

ERIK

Jeg har ikke været i seng med hende.

ARNE

Nå.

(Bo ud af huset.)

LISA

Man bliver ikke skilt bare fordi man forelsker sig i en anden.

ARNE

Sådan gjorde man måske i forrige århundrede. Vi lever i moderne tider.

ERIK

Hvorfor hører I ikke på mig?

LISA

Vi hører.

ARNE

Kør dog din forelskelse igennem som vi andre gør.

LISA

Kære lille far. Du ved jeg elsker dig meget højt. Men nogen gange er du altså for barnlig.

ERIK

Hvad enten I synes jeg er barnlig eller ej vil jeg gerne have at I møder Gudrun.

ARNE

Vi går i byen sammen og spiser en dag.

ERIK

Hun er her.

LISA

Hvor?

ERIK

Ude i bilen.

ARNE

Hvad laver hun der?

ERIK

Jeg ville lige forberede jer.

LISA

Har hun to hoveder eller hvad?

ERIK

Hun er nervøs.

ARNE

Gå dog ud og hent hende.

ERIK

Vil I ikke nok være søde? Ikke noget med alt for mange private morsomheder.

ARNE

Min dreng, du ved du altid ~~ikke~~ frit kan tage dine veninder med hjem til dit barndomshjem.

ERIK

Ikke noget af den slags. Lover I det? (ud)

LISA

Hvad er der sket med ham?

ARNE

Det virker som om han er blevet lidt ga-ga.

LISA

Kan man blive det af et hjerteanfald?

BO

Hvad er der ga-ga ved ham?

ARNE

Gifte sig, i hans alder, efter tre uger?

BO

Hvorfor ikke?

LISA

Hvor mange år er det du har været gemt nede i junglen?

BO

Man kan da forelske sig på tre minutter. Et minut. Et sekund.

ARNE

Men gifte sig?

BO

Hvorfor ikke?

LISA

Verden har flyttet sig.

BO

Frem eller tilbage?

ARNE

Har du siddet med næsen i regnskaber de sidste tolv år?

BO

Tolv år?

ARNE

Der er sket en revolution i mellemtiden.

BO

Hvor?

ARNE

En seksuel revolution.

LISA

En frigørelse.

ARNE

Selv du må da have hørt om det.

BO

Jo.

LISA

Ingenting er det samme mere.

ARNE

Alt er frit. Du kan tale om alt, du kan gøre alt.

BO

Alt?

ARNE

Ja.

BO

Det tror jeg ikke på.

ARNE

Løgnene er væk. Støvet, konventionerne, fordømmene.

LISA

Hvad lavede du under revolutionen?

BO

Jeg må have sovet.

ARNE

Så vågn op.

BO

Var der nogen der blev skudt under den revolution?

LISA

Sådan nogen som dig.

BO

Hvad er det for nogen?

LISA

De småborgerlige.

BO

Godt jeg sov.

~~HYKKLERNE~~

LISA

Hyklerne.

BO

Jeg går både ind for løgne, konventioner og fordomme. Og støv. Jeg var blevet henrettet fire gange.

LISA

Du er bange for dig selv.

BO

Var det derfor jeg togⁱ til Afrika?

ARNE

Der er ingen grund til at blande Erik ind i vores små spil.

BO

Hvorfor ikke?

LISA

Han vil bare misforstå det.

BO

Er der noget at misforstå?

ARNE

Spillet kræver at du er venlig overfor mig. Ellers må jeg tage afsted som skurk, husk det.

BO

Hvad er det for et spil du taler om?

LISA

Hvor dum har du lov til at være?

BO

Skiftes man til at trække?

ARNE

Ikke hvis den anden sidder og sover.

BO

Er der nogen gevinst?

LISA

Glæden ved at spille.

ARNE

Du kan blive god hvis du tager dig sammen. Bare mas på. Træning, min dreng, træning.

BO

I har det vel nok rart når I sådan føler jer ovenpå.

LISA

Det er en af glæderne, skattemand.

ARNE

Vi er ikke modspillere, vi er medspillere. Hvem ved, hvis vi er heldige, er det måske begyndelsen til et godt venskab.

BO

Er det et træk i spillet?

ARNE

Jeg mener det. Helt nede fra det dybeste af mit hjerte.

BO

Jeg spillede skak engang. Jeg var slet ikke så dårlig til det. Men

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres.

ARNE

Du kender dem.

BO

Nej.

LISA

Jo.

ARNE

Alle mennesker kender dem. De fleste tør bare ikke spille.

BO

Når jeg har fundet ud af dem...

ARNE

Ja?

BO

Så har jeg tænkt mig at vinde over jer.

ARNE

Der er noget af det rigtige.

BO

Jeg er måske ikke særlig klog.

LISA

Nej.

BO

Men jeg har et kort i baghånden.

LISA

Hvad er det?

BO

Det kunne du lide at vide.

LISA

Ja.

BO

Du ved det også.

LISA

ARNE

Godt, Bo. Det er den rigtige ånd til en opdagelsesrejsende. Ind i junglen, lige ud, blæse være med slanger og tigre.

LISA

Hr. Livingston, formoder jeg?

ARNE

Stanley?

LISA

Så kom du alligevel.

ARNE

Vi kan ikke blive ved med at mødes på denne måde.

LISA

Jeg har ikke fået noget at spise i en måned. Har du noget imod at jeg tager en bid?

ARNE

Du kan få en kold skulder.

(Erik og Gudrun ind.)

ERIK

Min datter, Lisa. Arne, min sviger-søn. Arnes ven.

BO

Bo.

ERIK

Arne og Bo er gamle venner. Bo er netop vendt hjem efter mange år i junglen, hvor han har studeret primitive kulturer.

GUDRUN

Er De videnskabsmand?

BO

En slags.

ARNE

Bo er læge og psykolog og etnograf.

GUDRUN

Det lyder velnok spændende.

ERIK

Bo har lovet at fortælle os om det senere.

GUDRUN

Jeg har altid drømt om at komme til Afrika. Er der som man siger?

BO

Nej.

LISA

Hvad med alle de lysbilleder du har taget?

ERIK

Her er så huset.

GUDRUN

Vidunderligt.

ERIK

Derovre ligger skoven og dernede vandet.

GUDRUN

Du havde ret.

ERIK

Omme på den anden side af huset har vi æbler og pærer og en stor køkkenhave. Vi kan leve af vores egne frugter.

GUDRUN

Her er lige så dejligt som du sagde.

ERIK

Elektricitet og vand. Det er også det eneste vi har taget med fra civilisationen.

GUDRUN

Jeg glæder mig.

ERIK

Ingen kan se os. Vi kan gå rundt uden en trevl. Vi kan gøre hvad pokker vi vil.

GUDRUN

Hvor ligger køkkenet?

(Erik og Gudrun ind i huset.)

ARNE

Åh Erik, før mig til køkkenet.

LISA

Et paradis på jorden.

ARNE

Hun er jo en gammel kone.

LISA

Hun kunne være hans mor.

ARNE

Jeg troede hun var ung.

BO

Revolutionen.

ARNE

Hvad er der med den?

BO

Konventionerne.

LISA

To elskende, et hus på landet, stokroser, fuglefløjt.

ARNE

Vi kan leve af det vi selv dyrker. Kærlighedens frugter.

BO

Fordommene.

LISA

Hvad er der sket med ham?

ARNE

Din far er nok blevet lallende senil.

BO

Tag det nu roligt. Det er jo bare et spil.

LISA

Hvad er det for et hemmeligt kort du har?

BO

Et kort over Danmark.

LISA

Hvad er det?

(Gudrun og Erik ud fra huset.)

ERIK

Hvis vi nu flytter sengen ind i det store værelse og gør det lille til gæsteværelse.

GUDRUN

Jeg vil godt have komfuret flyttet hen til vinduet, så jeg kan stå og se ud på det grønne mens jeg laver mad.

ARNE

Sig mig, Gudrun, hvordan har du tænkt dig at forsørge min svigerfar?

ERIK

Tag dig ikke af ham. Han siger ikke et alvorligt ord hvis han kan slippe for det.

GUDRUN

Hvad laver De?

ARNE

Jeg klør mig på den højre balle.

ERIK

Arne.

ARNE

Undskyld. På benet.

ERIK

Arne er skolelærer. Han underviser vanskelige børn.

GUDRUN

Det må være hårdt.

ARNE

Jeg tæver dem bare et par timer, så går det.

BO

Tag Dem ikke af ham. Han er bare så frygtelig genert. Dengang vi var soldater sammen, troede vi til at begynde med at han var hård og evigt ironisk. Men når man lærer ham at kende, finder man ud af, at inde bag overfladen er han varm og blød og kærlig.

ARNE

Du hører fra min sagfører.

GUDRUN

Er det dig?

LISA

Ja.

GUDRUN

Din far siger du er meget dygtig.

LISA

Det er jeg også.

ERIK

Det er ligesom Gudrun. Hun er en eminent dygtig sygeplejerske. Oversygeplejerske.

ARNE

Tør man gætte på, at da Erik fik sit hjerteanfald og blev kørt på hospitalet, babu babu, så vågnede han op og blev behandlet af ...nej, det er næsten for godt til at være sandt.

GUDRUN

Det er sandt.

ERIK

Den første jeg så da jeg vågnede var Gudrun.

LISA

Hun stod lænet ind over din seng og så bekymret på dig?

GUDRUN

ERIK

Og strikkede.

LISA

Børnetøj?

GUDRUN

Erik vågnede og sagde, "Er jeg død?"

ERIK

Og du sagde, "Alt er godt".

ARNE

Alt er godt.

LISA

Hvad skete der så?

GUDRUN

Fortæl du.

ERIK

Nej du.

GUDRUN

Erik var meget svag. Jeg sad hos ham hele døgnet. Han fortalte mig om sit liv.

ERIK

Og du fortalte mig om dit.

GUDRUN

Der var ikke så meget at fortælle.

ERIK

Sig ikke det.

GUDRUN

Jeg blev så glad for Erik.

ERIK

Og jeg for dig.

(Bag dem, fra bagsiden af huset, kommer Åse ind, uden at nogen bemærker hende.)

GUDRUN

Erik er det bedste menneske jeg har mødt. Han er så blid og forstående.

ERIK

Uden Gudrun havde jeg aldrig overlevet.

GUDRUN

Selvfølgelig havde du det.

ERIK

Mit liv var tomt.

GUDRUN

Du har en stærk livsvilje.

ERIK

Fordi jeg har mødt dig.

GUDRUN

Det er forkert, men jeg vil gerne tro hvert eneste ord.

ERIK

Jeg var kørt ned. Færdig. Jeg havde ikke lyst til at leve mere. Mit liv var så fattigt. Jeg var en god arkitekt. Åse var en god indkøbschef. Men hvad betød det? Vi var ulykkelige sammen. Vi var vokset fra hinanden. Vi havde fyldt vores liv med huse, biler, køleskabe, ting, ting, og atter ting. Vi var blevet til ting for hinanden. Usynlige ting. Jeg var blevet et møbel for hende, et skuffedarium hun engang imellem stødte ind i og slog sig på. Vi havde alt hvad vi ønskede os, og så var det alligevel ikke noget værd. Når man står der og ser på alle disse ting, al den tomhed i sit liv, er der ikke flere ord tilbage. Man søger efter ord og mening, men hvad kan man sige?

ÅSE

Man kan sige, at stort set var det den største, gang lort jeg nogensinde har hørt.

LISA

Mor.

ERIK

Hvad laver du her?

ÅSE

(til Erik)Hvad bilder du dig ind?

ERIK

Jeg vil ikke tale med dig.

ÅSE

Tag dig sammen.

ERIK

Jeg vil ikke tale med dig.

ÅSE

Så hør.

ERIK

Jeg har ikke mere at sige.

ÅSE

Tag bananerne ud af ørerne.

ERIK

Jeg vil ikke høre.

ÅSE

Så se.

ERIK

Jeg vil ikke se.

ÅSE

Så kan du få at føle.

LISA

Stop.Kan I så opføre jer ordentligt.

ÅSE

Sig det til ham

ERIK

Gå din vej.

ARNE

ÅSE

Det kunne jeg også godt tænke mig at vide.

ERIK

Jeg har sagt alt hvad jeg vil.

ÅSE

(tager et brev frem) I det brev?

ERIK

Der står det hele.

ÅSE

Du sender mig et brev på fem linier og så er det hele overstået?

ERIK

Ja.

ÅSE

Der står ingenting.

ERIK

Det står der tydeligt.

ÅSE

Tydeligt? Der er syv-stavefejl.

ERIK

Brug dine briller.

ÅSE

Jeg er ikke langsynet.

ERIK

Du er snæversynet.

ÅSE

Du skriver "skilsmisse" tre gange. Ikke een af gangene er det rigtigt stavet.

ERIK

Du forstår nok hvad det betyder.

ÅSE

Ikke engang et frimærke kan du ofre på mig. Jeg måtte betale straf-porto.

ERIK

Jeg lå på hospital og var ved at dø.

ÅSE

Hvorfor tog du dig ikke sammen og døde?

ERIK

Vi to har talt sammen for sidste gang.

ÅSE

Skal jeg sidde med hænderne i skødet og vente på et nyt postkort fra dig?

ERIK

Du hører fra min advokat.

ÅSE

Min advokat er her.

LISA

Mig?

ÅSE

Indtil videre.

ERIK

Lisa er min advokat.

LISA

Siden hvornår?

ERIK

Nu.

ÅSE

(til Erik) Se på mig.

ERIK

Jeg kan ikke få øje på dig.

LISA

Kan I så holde op begge to. Det skal være nu.

BO

Jeg tror jeg siger farvel. Tak for en hyggelig dag.

ARNE

Du har en chance for at gøre studier til din afhandling.

BO

Farvel.

ARNE

Du har set stammekrige, folk der spiser hinanden rådt. Kan du ikke klare det her?

LISA

Foragter du os?

BO

Nej.

LISA

Er vi ikke så interessante som dine kannibaler?

BO

Et ord mere om ~~Afrika~~ Afrika...

LISA

Hvad så?

BO

Så går jeg.

LISA

Ikke et ord mere om Afrika.

ÅSE

Så De er Eriks sygeplejerske.

ARNE

Oversygeplejerske.

ERIK

(til Gudrun) Lad være med at svare.

GUDRUN

Ja, jeg er hans sygeplejerske.

ÅSE

Jeg er hans kone.

GUDRUN

Det havde jeg gættet.

ÅSE

Kunne De se det på mig eller fremgår det af den ægteskabelige måde vi taler til hinanden?

GUDRUN

Erik har beskrevet Dem.

ÅSE

Mit ydre eller mit indre?

GUDRUN

Begge dele.

ÅSE

Sagde han at jeg er en gammel rynket hunkat, der river alt i stykker?

GUDRUN

Nej.

ÅSE

Sagde han at jeg er blændende smuk, højt begavet og meget følsom?

GUDRUN

Nej.

ÅSE

Hvad sagde han så?

GUDRUN

At De er et kynisk og ensomt menneske.

ÅSE

Den søde mand. Mere?

GUDRUN

At De bag den hårde overflade skjuler et godt men ulykkeligt menneske.

ÅSE

Jeg har et ydre af stål. Men inde bag ved, tag ikke fejl af det, det banker et hjerte af sten.

GUDRUN

De har ret til at være vred på mig.

ÅSE

Jeg begår altså ikke noget ulovligt?

GUDRUN

Jeg forstår godt De er vred på mig.

ÅSE

Jeg er ikke det mindste vred på Dem.

GUDRUN

Ikke?

ÅSE

Hvorfor skulle jeg være det?

ERIK

(til Åse) Nu tier du stille.

ÅSE

Tror du?

ERIK

End^t ~~en~~ tier du stille eller også går vi.

GUDRUN

Jeg vil godt tale med din kone.

ERIK

Lad være med at høre på hende.

ÅSE

Din sygeplejerske vil godt tale med mig. Hvis du ikke vil høre på det, kan du jo gå en tur imens.

GUDRUN

Jeg kan godt klare mig.

ERIK

Hun er udspekuleret.

ÅSE

Jeg har ventet længe på at De skulle komme.

GUDRUN

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
Jeg?

ÅSE

En frelsende engel. En barmhjertig samaritan.

ERIK

Pas på. Det er et nummer.

GUDRUN

(til Erik) Lille skat, nu må du altså tie stille.

ERIK

Jeg kender hende.

ARNE

(til Erik) Stemningen er imod dig.

LISA

Kom herover, far.

ÅSE

Jeg er ikke vred, ikke såret. Jeg byder Dem velkommen i familien.

GUDRUN

Tak.

ÅSE

Hvis jeg lød vred, er det fordi De ikke kom for mange år siden.

ERIK

Du overdriver.

ÅSE

Det stakkels ensomme menneske, der gemmer sig inde i mig, er ikke ensomt mere.

GUDRUN

Det var ikke mig der sagde det.

ÅSE

Jeg kommer ikke for at lave ballade.

ERIK

Jo.

ÅSE

Jeg kommer ikke for at hævné.

ERIK

Jo.

ÅSE

Jeg kommer ikke for at prøve at få ham tilbage.

GUDRUN

Hvad kommer De så for?

ÅSE

Være sikker på at De ikke fortryder. Jeg vil være sikker på at De tager ham og beholder ham.

GUDRUN

Så er De altså slet ikke spor vred?

ÅSE

Alt hans tøj var pakket i kasser ti minutter efter jeg fik brevet.

ERIK

Det er løgn.

ÅSE

Undtagen et par beskidte underbukser jeg satte ild til.

GUDRUN

De er anderledes end jeg troede.

ÅSE

De er som jeg ventede.

GUDRUN

Ja.

ÅSE

Jeg har altid vidst at ^{hvad} ~~hvad~~ Erik trængte til var en sygeplejerske.

GUDRUN

Erik er et menneske der er blevet forsømt i mange år.

ÅSE

Ikke i mange år. Altid.

GUDRUN

Han er en plante der ikke har fået vand.

ÅSE

En ørken uden oase.

GUDRUN

Jeg er den der kan give ham det.

ÅSE

Vand?

GUDRUN

Næring.

ÅSE

Hvis De vidste hvor lettet jeg er.

GUDRUN

De føler altså ikke at jeg tager noget fra Dem?

ÅSE

Jeg beder Dem om at tage det.

GUDRUN

Jeg ønsker sådan at vi kan blive venner.

ÅSE

Kald mig Åse.

GUDRUN

Gudrun.

ÅSE

Gudrun og Åse.

GUDRUN

Åse og Gudrun.

ÅSE

Vi er næsten i familie.

ARNE

Hvem har et fotografiapparat?

GUDRUN

Ved du hvad jeg troede?

ÅSE

Nej.

GUDRUN

At du ville slå, lige før.

ÅSE

Jeg ville holde om dig.

GUDRUN

Jeg troede du ville kæmpe for at beholde Erik.

ÅSE

Han er din, kvit og frit. Men husk, der er ingen bytteret.

GUDRUN

Så er der altså ikke noget i vejen for at vi kan blive venner?

ÅSE

Intet.

GUDRUN

Du kan komme og besøge os heroppe.

ÅSE

Her?

GUDRUN

Ja.

ÅSE

Har du hus i nærheden?

GUDRUN

Vi skal bo her. Har Erik ikke fortalt dig det?

ÅSE

Han fortæller mig ikke noget. Ikke mere end hvad der kan stå på et postkort.

ERIK

Det er mit hus.

ÅSE

Nåh?

ERIK

Jeg har bygget det med mine egne hænder.

GUDRUN

Du må komme her lige så meget som du vil.

ÅSE

Skal jeg gå ind og hente mine ting før jeg går? Det er jo en slags bryllupsrejse for jer. Der skulle helst ikke ligge alt for meget efter de tidligere gæster.

ERIK

Ja tak.

GUDRUN

Erik.

ÅSE

Jeg skal ikke komme imellem jer. Selv om det er mit hus.

ERIK

Hvad er det?

ÅSE

Mit.

ERIK

Jeg har selv bygget det.

ÅSE

Med dine egne hænder, ja. Men det afgørende er nu hvis navn der står på skødet. Hvor er du glemsom. Det er en af hans små charmerende svagheder. Han glemmer alt det han ikke ønsker at tænke på.

ERIK

Du er så led at jeg bliver dårlig bare af at se på dig.

ÅSE

Et nyt hjerteanfald igen, min egen?

ERIK

Du er hård som is.

ÅSE

Kold som is. (til Gudrun) Har du lagt mærke til at han ikke kan få sine sætninger til at hænge sammen når han bliver vred? Du vanner dig til det. Forleden råbte han efter mig, "Blind høne kan
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ERIK

Du skal ikke slippe godt fra det her.

GUDRUN

Erik.

ERIK

(til Gudrun) Hold dig udenfor. (til Åse) Jeg kender dig. Du har ødelagt nok. Dette skal du ikke få lov til at smadre. Ødelægge, det er alt hvad du tænker på. Du er kold som stål.

GUDRUN

Is.

ERIK

Hva'?

GUDRUN

Kold som is, hård som stål.

ERIK

(til Åse) Du er ynkelig.

GUDRUN

(til Erik) Hold så op.

ERIK

(til Gudrun) Hold dig udenfor, siger jeg.

ÅSE

(til Erik) Hvornår har du tænkt dig at blive voksen?

ERIK

Som dig? Du er ikke alene voksen, du er gammel, udbrændt, færdig.

ÅSE

Af at leve med sådan et barn som dig.

ERIK

Altid negativ, rive ned, ødelægge.

ÅSE

Altid positiv, bygge op, med dine egne små hænder.

ERIK

Det er mit hus.

ÅSE

Du husker dårligt.

(Gudrun ud.Arne efter hende.)

ERIK

Hvis du ikke med det samme indrømmer at det er mit hus,slår jeg dig.

ÅSE

Det er mit.

(Åse slår efter Erik.Erik flygter ud.Åse efter ham.)

BO

Er du ked af det?

LISA

Sådan har de altid været.

BO

Det må have været hårdt for dig.

LISA

Idag lever jeg af det.Jeg er kendt som en af de bedste advokater til at forlige to stridende parter.Når nogen er oppe at toppes kommer de til mig.Jeg finder ud af hvad de kan blive enige om. Jeg lærte det af mine forældre.Jeg kunne forsone dem før jeg kunne binde mine egne sko.

BO

Nu bliver de skilt.

LISA

Det tror jeg ikke.

BO

Gudrun har taget en beslutning.For hende er det den store kærlighed.

LISA

Du er romantiker.

BO

Jeg tror også på den store kærlighed.

LISA

Den eneste ene, ridderen på den hvide hest?

BO

Bortset fra at jeg ikke kan ride, ja.

LISA

Du er en fortidslevning. Der er ikke mange af din slags tilbage.

BO

Jeg har også fået tilbud om at blive udstillet på Nationalmuseet.

LISA

Den sidste romantiker.

BO

Den næstsidste.

LISE

Hvem er den sidste?

BO

Det er du. Jeg har aldrig mødt så romantisk en kvinde som dig.

LISA

Har du overhovedet mødt nogen kvinder?

BO

Ikke mange.

LISA

Jeg er imod romantik.

BO

Du drømmer om evig frihed, lykken der venter rundt om det næste hjørne, livet som een stor mulighed.

LISA

Ja.

BO

Romantik.

LISA

Nej.

BO

Stor, vild, verdensfjern romantik. Sammenlignet med dig er jeg en benhård realist med begge ben dybt begravet i jorden.

LISA

Du med den store kærlighed, den eneste ene?

BO

Den store kærlighed er ikke noget der venter rundt om hjørnet.

LISA

Hvad er det så?

BO

Noget man beslutter sig til, når chancen er der.

LISA

Og ridderen på den hvide hest?

BO

Jeg har lige sat hesten i stald.

LISA

Du kan jo ikke ride.

BO

Det er en gyngest.

LISA

I det firma du arbejder - er de klar over at deres bogholder er rablende gal? Alle dine små regnskaber og regler og beslutninger.

BO

Du står der. Du kan vælge at gå et skridt frem, tre til siden og et tilbage. Du kan også vælge at blive stående helt stille.

LISA

Og hvad så?

BO

Hvem er mest fri, den der beyæger sig eller den der står stille?

LISA

Er det en fælde?

BO

Nej.

LISA

De er lige frie.

BO

Netop.

LISA

Hvad beviser det?

BO

Det må du selv om.

LISA

Jeg forstår det ikke.

BO

Jeg kan vælge at blive hvor jeg er, eller jeg kan gå hen til dig.

LISA

Nu tror jeg nok jeg forstår det lidt bedre.

BO

Hvis man tager en beslutning og holder fast ved den kan man gå gennem døre. Uden at åbne dem.

LISA

Kan man også beslutte at man ikke vil tage nogen beslutning?

BO

Ja.

LISA

Og gå gennem døre?

BO

Først efter man har åbnet dem.

LISA

Det forstår jeg ikke et ord af.

BO

Spiller du tennis?

LISA

Ja.

BO

Ville du synes det var sjovt at spille uden net?

LISA

Nej.

BO

Uden linier?

LISA

Nej.

BO

Det er altså af fri vilie du vælger at spille med net og linier?

LISA

Det er en fælde.

BO

Er det af fri vilje?

LISA

Måske.

BO

Ja eller ~~nej~~ nej?

LISA

Ja, for helvede.

BO

Der kan du se.

LISA

Jeg kan ikke se andet end at du er en småborgerlig reaktionær moralist.

BO

Og du er en dårlig taber.

LISA

Hvor bliver de af?

BO

Lad os gå ud og finde dem.

(Lisa og Bo ud. Gudrun og Arne ind.)

ARNE

Kom nu. Du kan ikke bare sådan stikke af.

GUDRUN

Jeg vil ikke være her.

ARNE

Der er ingen grund til at tage det så tungt.

GUDRUN

Det er alvorligt.

ARNE

Du og Erik er forelskede i hinanden. Det er da dejligt.

Gudrun

Erik er en gift mand.

ARNE

Hvad så?

GUDRUN

Der er hensyn at tage.

ARNE

Til Erik eller Åse?

GUDRUN

Åse.

~~GUDRUN~~ ARNE

Hvad siger din egen mand?

GUDRUN,

Jeg har ikke nogen.

ARNE

Død? Fraskilt? Du har aldrig haft nogen?

GUDRUN

ARNE

Og nu er du parat til at stikke af? Det er for dårligt, svigermor.

GUDRUN

Svigermor?

ARNE

Hvis du ~~ikke~~ kæmper, bliver du min nye svigermor.

GUDRUN

Jeg kan ikke finde ud af dig.

ARNE

Det kan jeg heller ikke selv.

GUDRUN

Du virker som om du er meget interesseret og revnende ligeglad på een gang.

ARNE

Det er en meget god beskrivelse.

GUDRUN

Hvad er du så?

ARNE

Det var ikke mig vi talte om.

GUDRUN

Jo, nu taler vi om dig. Hvem er du?

ARNE

Hvem jeg er? Aner det ikke. Da jeg var ung ville jeg godt finde ud af hvem jeg selv var. Jeg kunne ikke finde ud af det. Nu er jeg holdt op med at interessere mig for ~~det~~ mig selv. Jeg er komplet ligeglad.

GUDRUN

Du taler som en gammel mand.

ARNE

Enten har man sin næse begravet i sin egen navle eller i andres navler.

GUDRUN

Hvad hvis nogen stikker næsen i din navle?

ARNE

Jeg er den perfekte svigersøn. Der er kun een ting du skal vide om mig. Jeg kan ikke holde ud at vide hvad der sker i næste øjeblik, om en time, i morgen. Jeg var lærer i folkeskolen engang, almindelig skolelærer for almindelige børn. Godt arbejde, søde børn. Jeg kedede mig, jeg vidste altid hvad der ville ske. Poul ville blive sådan, og Birgitte sådan. Nu er jeg lærer for de vanskelige børn, dem man med et kønt udtryk kalder rest-rest gruppen. Samfundets helt sikre fremtidige tabere. En samling vilde bøller. De driver mig til vanvid. Men jeg ved aldrig hvad der vil ske i næste øjeblik.

GUDRUN

Jeg tror du er en god lærer.

ARNE

Ikke for børnenes skyld. For min egen.

GUDRUN

Hvad tror du der sker nu?

ARNE

Hvis du stikker af, taber du ialfald.

GUDRUN

Hvad ønsker du der skal ske?

ARNE

I er voksne mennesker. Jeg støtter vind~~er~~pen.

GUDRUN

Det er et mærkeligt ord at bruge. Vinderen.

ARNE

Sådan er verden.

GUDRUN

Nej.

ARNE

Jo.

GUDRUN

Er du en vinder eller en taber?

ARNE

Vinder.

GUDRUN

Gad vide hvad jeg er.

ARNE

Hvis jeg var dig, ville jeg ikke lade dem være alene for længe.
Åse slår en hård lige højre.

(Gudrun og Arne ud. Erik ind. Han gemmer sig i teltet. Åse ind. Hun løsner bardunerne i teltet, samler dem og holder Erik fanget som en fisk i et net.)

ERIK

Hvordan vidste du jeg var herinde?

ÅSE

Vi har været sammen i 30 år. Jeg kan lugte dig.

ERIK

Du slår mig ihjel.

ÅSE

Åh mon?

ERIK

Jeg er ikke rask. Mit hjerte. Luk mig ud.

ÅSE

(hiver i bardunerne) Vil du tale med mig nu?

ERIK

Nej.

ÅSE

(hiver) Nu?

ERIK

Nej.

ÅSE

(hiver) Nu?

ERIK

Ja.

ÅSE

Du er faldet af på den på dine gamle dage.

ERIK

Jeg er blevet gammel af at leve sammen med dig.

ÅSE

Før i tiden nød du et godt rask slagsmål.

ERIK

Nu vil jeg bare have fred.

ÅSE

Fortæl mig så hvad alt det her drejer sig om.

ERIK

Jeg fik et hjerteanfald.

ÅSE

(hiver i bardunerne) Tal ordentligt til mig.

ERIK

Jeg fik et hjerteanfald og hvis du ikke holder op, får jeg et til.

ÅSE

Du vil altså ikke tale med mig?

ERIK

Er du ude på at slå mig ihjel?

ÅSE

Svar mig.

ERIK

Hvad er det du vil vide?

ÅSE

Hvad ønsker du dig i bryllupsgave?

ERIK

Gå ad helvede til.

ÅSE

ERIK

Jeg ønsker mig et postkort. Fra dig. Fra Australien. (ud af telt)

ÅSE

Ved du hvad? Lige et øjeblik var det som om jeg kunne kende dig igen.

ERIK

Gudrun? Gudrun, hvor er du?

ÅSE

Lige en ting til.

ERIK

Vi har talt sammen for sidste gang. Gudrun?

(Erik ud med Åse efter sig. Lisa og Bo ind.)

BO

De er her ikke.

LISA

Mener du helt alvorligt at man kan stille det op som et regnestykke?

BO

Ja selvfølgelig. Hvis din mor og far har elsket hinanden engang, kan de forlade hinanden nu. Hvis de aldrig har elsket hinanden, kan de ikke.

LISA

Hvad vil det sige at have elsket hiⁿanden?

BO

Det er den ukendte faktor i regnestykket.

LISA

Følelser er ikke matematik.

BO

Nej, det er geometri. Den korteste afstand mellem to punkter.

LISA

Det er en lige linie.

BO

Hvad er den korteste afstand mellem os to?

LISA

En lige linie.

BO

Næste spørgsmål: er afstanden lige lang fra dig til mig som fra mig til dig?

LISA

Det vil jeg ikke svare på.

BO

Lad os se. Jeg går over til dig. Og tilbage. Nu er det din tur. (Lisa bliver stående) Der kan du se.

LISA

Hvad kan jeg se?

BO

Ren geometri.

LISA

Ren fup.

BO

Du er fanget. Uden frihed. Du kan ikke bevæge dig.

(Hun går over til ham. Han kysser hende.)

LISA

Hvad var det?

BO

Et bevis.

LISA

På hvad?

BO

Den korteste afstand mellem to punkter er en buet linie.

(Lisa ud. Bo efter. Gudrun og Arne ind.)

GUDRUN

Jeg synes du tager fejl. Vi er uenige om alting.

ARNE

GUDRUN

Hvad er der fint ved det?

ARNE

Der er ikke noget sjovt ved at være enige. Enighed er ~~rod~~ roden til alt ondt.

GUDRUN

Der er jeg uenig med dig igen.

ARNE

Mener du at enighed gør stærk?

GUDRUN

Ja.

ARNE

Enighed får alting til at gå i stå.

GUDRUN

Hvor er de henne?

ARNE

De har nok slået hinanden ihjel.

GUDRUN

Er der ikke noget du tager alvorligt?

ARNE

Nej.

GUDRUN

Du er træt af livet.

ARNE

Jeg elsker livet.

GUDRUN

Kyniker.

ARNE

Tværtimod. Jeg har min barnetro endnu. Jeg tror at alt muligt vidunderligt kan ske hvert øjeblik.

GUDRUN

Du vil gøre alt for at være uenig med mig.

ARNE

Der er jeg, for første gang, helt enig med dig.

GUDRUN

Hvad er du egentlig ude på?

ARNE

Vil du have et ærligt svar?

GUDRUN

Ja.

ARNE

Sikker?

GUDRUN

Ja.

ARNE

Jeg kunne godt tænke mig at elske med dig, lige nu og her. Du er den mest sexede gammeljomfru jeg har mødt.

GUDRUN

Vrøvlehoved. (ud)

ARNE

Svigermor. (ud)

(Åse og Erik ind, arm i arm.)

ÅSE

Du må tro mig. Jeg er ikke vred på dig.

ERIK

Ikke spor?

ÅSE

Vi har hele tiden vidst det kunne ende sådan.

ERIK

Jeg var så bange for at du ville blive ked af det.

ÅSE

Det er det bedste for os allesammen.

ERIK

Hvor er jeg glad for at du siger det.

ÅSE

Hun er den rigtige for dig.

ERIK

Du finder dig nemt en ny mand.

ÅSE

Selvfølgelig gør jeg det.

ERIK

Vi kan komme sammen alle fire.

ÅSE

Gudrun og Erik og Åse og Per, Poul eller Peter.

ERIK

Det er bedst for os alle.

ÅSE

Ja.

(De omfavner hinanden.) ERIK

Åse.

ÅSE

Peter.

(De fire andre ind.)

ERIK

Kære venner. Alt er i orden nu.

ARNE

Allerede?

ERIK

Vi er vel fornuftige mennesker.

LISA

Så kan vi måske end^elig begynde at holde weekend?

ERIK

Hvem vil med i vandet?

(Erik, Arne, Gudrun og Lisa ud.)

ÅSE

Hvad siger du til at jeg kravler op på taget og springer ud?

BO

Du forstøver bare en fod.

ÅSE

Skulle jeg hellere skyde mig en kugle for panden?

BO

Drukning siges at være ~~det~~ mest behagelige.

ÅSE

"Alt er i orden". De må være vanvittige.

BO

Jeg elsker hende.

ÅSE

Hvem?

BO

Jeg elsker hende.

ÅSE

Hvem?

~~ÅSE~~ ~~ÅSE~~ BO

Lisa.

ÅSE

Ved hun det?

~~ÅSE~~ BO

Jeg ved det ikke engang selv. Jeg har lige fundet ud af det.

ÅSE

Stakkels dreng.

~~ÅSE~~ BO

Ikke alene elsker jeg hende. Jeg har tænkt mig at gifte mig med hende.

ÅSE

Sikke en tragedie.

BO

Skal vi kravle op på taget og ~~kravle~~ hoppe ud sammen?

ÅSE

Så sandt mit navn er Åse bliver jeg her og får ham tilbage. Han er min.

BO

Så sandt mit navn er ...hvad er det nu jeg hedder?..hjælp, jeg er forelsket...så bliver jeg her og får hende. Hun er min.

ANDEN AKT.

Første Scene.

(Klokken otte om aftenen. Lanciermusik på grammofonen. Åse og Gudrun ud af huset. De bærer et bord.)

ÅSE

Det er typisk. Vi to gamle piger får lov til at slæbe.

GUDRUN

Ret ryggen.

ÅSE

Jeg kan ikke.

GUDRUN

Ned i knæene.

ÅSE

Min gamle ryg.

GUDRUN

Man kan se på dig at du sidder stille hele dagen.

ÅSE

Hvor?

GUDRUN

Kaffe, cigaretter, stress. Rigtigt?

ÅSE

Muskelspændinger. For højt blodtryk. Ondt i benene. Rigtigt.

GUDRUN

Jeg skal give dig nogen øvelser du kan lave.

ÅSE

Ingen kaffe, ingen cigaretter, ingen stress?

GUDRUN

ÅSE

Lad os stille det herovre.

GUDRUN

Kom med din ryg. Ret dig op. Det ser ikke godt ud. Bøj dig forover.
Uha-uha.

ÅSE

Uha-uha.

GUDRUN

Jeg skal nok hjælpe dig.

ÅSE

Uha-uha.

(Åse og Gudrun ind i huset. Arne og Bo ud af huset, med dug og tallerkener.)

ARNE

Hvis vi tager et stykke tid, lad os sige en halv time, og siger at den halve time skal leves som om der ikke var noget før den og ikke noget efter den. Den skal leves fuldt og helt.

BO

Det kan man ikke.

ARNE

Sådan lever jeg.

BO

Der er jo sket noget før. Der vil ske noget bagefter som bliver påvirket af hvad der sker i den halve time.

ARNE

Det er det du skal sætte dig ud over. Ellers er der ingenting der eksisterer i sig selv.

BO

Fordi situationen er på vej til at blive noget nyt?

ARNE

Alt bliver forberedelse. Til noget der igen bliver forberedelse. Til ingenting.

BO

Jamen, hvis der hverken er fortid eller fremtid kan den halve time heller ikke eksistere.

ARNE

(kaster en tallerken til Bo der griber den) Hvad sker der nu?

BO

Du kaster en tallerken.

ARNE

Og du tænker på at vi skal til at spise. Hvis tallerkenen går i stykker har vi ikke noget at spise på.

BO

Ja.

ARNE

Jeg tænker kun på at jeg kaster^{en/} tallerkenen.

BO

(kaster tallerken til Arne der griber den) Jeg tænker stadig på hvad den skal bruges til.

ARNE

Det er derfor du ikke kan nyde det. Du lever i fortiden og fremtiden på een gang, og ikke nu. Prøv at tænke på nu.

(De kaster tallerkenen frem og tilbage mellem sig.)

BO

Den skal ikke bruges til at spise på, jeg kom ikke ud med den fra køkkenet, vi kaster kun for at kaste.

ARNE

Rigtigt. (slår tallerkenen i stykker på ait knæ) Hvad skete der?

BO

Vi må kaste med en ny tallerken.

ARNE

Rigtigt.

(Erik og Lisa ud fra huset med glas og bestik.)

LISA

Hvad laver I?

ARNE

Et lille filosofisk eksperiment.

(Arne og Bo ind i huset)

ERIK

Mens jeg lå på hospitalet besluttede jeg mig til at jeg vil sige
alting. Alt hvad jeg føler. Lige ud.

LISA

Sæt dem der.

ERIK

Jeg beundrer dig.

LISA

Nå?

ERIK

Du er et frit og selvstændigt menneske.

LISA

Det er jeg vel.

ERIK

Du lever dit liv som du vil.

LISA

Joh,

ERIK

Du er den moderne kvinde.

LISA

Moderne og moderne.

ERIK

Jeg synes du er vidunderlig.

LISA

Tak.

ERIK

Tænk hvis jeg døde uden at få det sagt?

LISA

Ja.

ERIK
Før jeg dør vil jeg sige alt. Gøre alt.

LISA

Du kan begynde med at lægge knive og gafler ud.

(Lisa ind i huset. Åse ud med to stole.)

ÅSE

Nå, din gamle idiot.

ERIK

Skal knivene ligge til højre eller venstre?

ÅSE

Hvad er det så med dig?

ERIK

Hvad mener du?

ÅSE

Hvornår har du tænkt dig at give mig en ordentlig forklaring?

ERIK

Lad mig hjælpe dig.

ÅSE

Nå?

ERIK

Ikke nu.

ÅSE

Hvornår så?

ERIK

Sssh.

ÅSE

Hvad er der?

ERIK

Der kan komme nogen.

ÅSE

Og hvad så?

ERIK

Jeg kan ikke tåle at blive ophidset.

ÅSE

Står der skrevet idiot hen over panden på mig?

ERIK

I-D-I-O. Der mangler et T.

ÅSE

Jeg køber den ikke.

ERIK

Hvad køber du ikke?

ÅSE

Det ved du godt.

ERIK

Køb hvad du vil, din modbydelige... (Gudrun ud fra huset)... nå, men lad os nu se hvad vi mangler. Er det ikke et dejligt vejr?

ÅSE

Ja, er det ikke et dejligt vejr?

GUDRUN

Gaflerne skal ligge på den side.

ÅSE

Mangler der et T heroppe?

GUDRUN

Sikke nogen pæne tallerkener.

ÅSE

Vi fik dem til vores sølvbryllup.

GUDRUN

Hvor er de pæne.

ÅSE

De er rædselsfulde. Vi fik dem af Eriks mor. Hun har altid haft en

ERIK

Hvad mangler vi nu?

ÅSE

Din kommende svigermor har juleplatter hængende på væggen i soveværelset, så de ikke bliver stjålet.

ERIK

Skal vi gå ind og hente resten?

ÅSE

Hvis du ikke ved hvad du skal tale medhende om, så prøv at spørge hvad juleplatterne kostede i 1923.

GUDRUN

Jeg synes nu de er pæne.

ÅSE

Samler du også på juleplatter?

ERIK

Det er sommer. Hvorfor tale om juleplatter nu? Kom.

(Gudrun og Erik ind i huset. Lidt efter går Åse mod huset. På vejen møder hun Bo, der er på vej ud med mad. Åse rækker spørgende en tommelfinger i vejret. Bo trækker på skulderen. Åse peger tommelfingeren mod jorden. Bo trækker på skulderen. Åse ~~pågår~~ fører tommelfingeren i en horisontal bølgebevægelse. Bo nikker. Åse retter Bo op, løfter hans hage. Åse ind i huset. Bo sætter maden og går mod huset. Han møder Lisa der er på vej ud. De går i vejen for hinanden; når den ene går til den ene side, gør den anden det også.)

LISA

Beslut dig nu.

BO

Det har jeg.

LISA

Højre eller venstre?

BO

Lige ud.

LISA

Så støder vi ind i hinanden.

BO

Ja.

(Bo udenom hende og ind i huset. Arne ud af huset.)

ARNE

Giv mig et kys.

LISA

Vådt eller tørt?

ARNE

Vådt.

LISA

Med eller uden tunge?

ARNE

Med.

LISA

Venligt eller lidenskabeligt?

ARNE

Savlen sjoft.

(De kysser. Erik ud af huset med mad.)

ERIK

Sådan skal det være. (Lisa ind i huset.) Du har altid haft et tag på kvinder. Hvad er hemmeligheden?

ARNE

(tager en frikadelle fra Eriks fad) En frikadelle hver morgen på fastende hjerte.

ERIK

Hov hov.

ARNE

Hun er nu heller ikke tosset, din nye.

ERIK

Fingrene væk.

ARNE

Modne kvinder.

ERIK

Hun er min. Jeg så hende først.

(Arne ind i huset. Gudrun ud. Erik omfavner hende.)

GUDRUN

Pas på salaten.

ERIK

Min lille elskede.

GUDRUN

Du får salat på tøjet.

ERIK

Jeg er vild med dig.

GUDRUN

Ikke nu.

ERIK

Jo.

GUDRUN

Jamen Erik.

ERIK

Ved du hvad vi to skal i aften?

(De omfavner hinanden. Åse ud. Hun standser i døren. De bemærker hende ikke.)

GUDRUN

Kan vi det?

ERIK

Selvfølgelig.

GUDRUN

Hvad med de andre?

ERIK

Det er vores hus.

GUDRUN

Væggene er tynde.

ERIK

Så ude i græsset.

GUDRUN

Erik.

ERIK

Når jeg tænker på dig føler jeg mig som en ung fyrig ... en ung fyrig...

ÅSE

Skruptudse.

(Lisa ud, fulgt af Bo og Arne, med mad.)

ARNE

Hvem vil have vin?

LISA

I må selv tage og sætte jer rundt omkring hvor I vil.

(Dvs: de sidder ikke samlet rundt om et bord.)

ÅSE

Har man lov til at drikke sig fuld?

BO

Nej.

ÅSE

Siger han det?

BO

Ja, det siger han.

ÅSE

Og med hvilken ret siger han det?

(Bo peger opad med tommelfingeren, laver en bue og ender med fingeren pegende mod jorden.)

ERIK

Hvad betyder det?

ÅSE

Walla-hili.

ERIK

Walla-hvadfor noget?

ÅSE

Noget Bo har lært mig fra Afrika.

ERIK

Hvad betyder det?

ÅSE

At du er et forbandet fjols.

LISA

Mor.

ÅSE

Undskyld. Det skal ikke ske igen.

ERIK

Det gør ikke noget. Jeg er ikke vred. Jeg vil aldrig mere være vred på nogen. Livet er for kort til det.

ARNE

Skål.

ERIK

Grunden til at jeg fik mit hjerteanfald var alle de negative følelser jeg var fyldt med. Had, vrede, irritation. Jeg troede jeg skulle dø af dem. Jeg så hele vores liv sammen glide forbi som en film.

ARNE

Var det en gyser?

ÅSE

Den er forbudt for børn.

ERIK

Vores ægteskab har været en misforståelse lige fra starten.

ÅSE

ERIK

Det er først nu, hvor vi ikke længere er mand og kone, at jeg forstår dig. Jeg kan se på dig uden vrede. Objektivt.

ÅSE

Objektivt? .

ERIK

Ja. Koldt og klart.

ÅSE

Nu ved jeg hvordan insekter har det når de ligger under et mikroskop.

ERIK

Jeg føler ingen vrede mod dig mere. Kun kærlighed.

ÅSE

(til Gudrun) Du får dig en god og kærlig mand.

ERIK

Kan vi ikke være enige om, at vores ægteskab var en fiasko?

ÅSE

Nej.

ERIK

Fuldt af had og kampe.

ÅSE

Det er ikke en fiasko. En fiasko er et ægteskab uden had og kampe.

ERIK

Vi skændtes og rev hinanden til blods. Kalder du det en succes?

ÅSE

Ja.

ERIK

Hvad med venlighed, fred, harmoni?

ÅSE

Den småborgerlige lykke har aldrig sagt mig særlig meget.

ERIK

Hvad Manuskriftkopier må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ÅSE

Jeg kan huske engang for ni år siden. En formiddag i august. Der var et par minutter hvor vi var lykkelige.

ERIK

Et par minutter.

ÅSE

Herregud, lille Erik, lad nu mig have lov til at have min private livsløgn for mig selv. Du siger det var en fiasko, jeg siger det var en succes. Du får din livsløgn, jeg får min.

LISA

Kom nu, far. Giv dig lidt.

ERIK

Nej.

ÅSE

Skal vi ikke dele i porten? Du får din, jeg får min.

ERIK

Okay. Jeg tilgiver dig.

GUDRUN

Erik.

LISA

Del i porten.

ERIK

Jeg vil have fred nu, resten af mine dage. Døden har lært mig at leve.

BO

Vil du ikke nok holde op med at tale om døden. Jeg mister appetitten.

ERIK

Jeg vil tale om døden hele tiden. For jeres skyld.

BO

Jeg bliver i dårligt humør hvis jeg skal høre mere om døden.

ERIK

Du er bange. Se på mig. Jeg har set døden i øjnene. Jeg er ikke bange for noget mere. Jeg elsker mine medmennesker. Jeg elsker jer allesammen. Også dig, Bo, selv om vi ikke kender hinanden. Jeg er fuld af kærlighed.

ÅSE

Det var som bara satan.

ERIK

Jeg er så lykkelig at jeg har lyst til at kysse jer allesammen.

GUDRUN

Spis nu lidt.

ERIK

Tænker I på at I skal dø en dag?

GUDRUN

Jeg er taknemmelig for hver dag jeg lever.

ERIK

Arne?

ARNE

Nej.

LISA

Nej.

BO

Nej.

ERIK

I spilder jeres liv. I skal leve hver dag som om det er den sidste.

BO

Vel skal vi ej.

ERIK

Siger du nej?

BO

Hvis man lever hver dag som om det var det sidste lever man uden moral

LISA

Og hvad så?

BO

Hvis man ikke har en mening om hvad der er rigtigt og hvad der er forkert er man ikke et menneske, men et dyr.

ARNE

Vi er dyr.

BO

Uden moral er livet er mareridt.

ARNE

Jeg er en høne. (kagler) En høne uden moral.

BO

Uden moral er alt tilladt.

LISA

Ja, frihed.

BO

Ligegyldighed.

ARNE

(kagler) Jeg lægger snart et æg.

LISA

Hvad ved du om frihed?

BO

Hvad ved du?

ARNE

Sæt vand over til en æggekage.

LISA

Hvad er det så?

BO

Hvis du går ind for noget, må du gå imod noget andet. Det er frihed.

ARNE

Hvem kom først, hønen eller ægget?

LISA

Du har aldrig prøvet friheden, du tør ikke.

BO

I lige måde.

ARNE

Her kommer det. Av. (lægger et æg) Et guldæg.

GUDRUN

Al den snak om frihed. Jeg, mig og mit. Det er alt hvad I interesserer jer for. Hvis bare I får hvad I peger på, tror I at I er fri. Tag ægget her. Du vil have det, du vil have det, du vil have det. I kæmper om det. Den store frie vilje. Se. Det faldt på jorden. Der er ikke noget æg mere.

BO

Tre personer, et æg, ægget går i stykker. Den kan jeg ikke ~~regne ud~~, regne ud.

ÅSE

Livet er en omelet.

ERIK

I skal ikke drille Gudrun.

GUDRUN

Tak, Erik, men jeg kan godt klare mig selv. I taler om livet som om I har gennemskuet det og fundet ud af at det ingenting er. I skulle skamme jer. Livet er en gave I har fået udleveret helt gratis, en smuk, vidunderlig gave. I bør være taknemmelige og passe godt på det. I stedet for at være skuffede.

ÅSE

Jeg er ikke skuffet. Men det er rigtigt, jeg synes livet er en sølle affære. Kort og beskidt som en barneskjorte, et pust i sivet, fuldt af larm og råb og uden mening, og så videre. Men det bliver bare endnu mere uudholdeligt hvis man tager bind for øjnene for at slippe for at se alt det ubehagelige, og fløjter

en lille munter sang for ikke at høre noget. Men skuffet? Nej.

LISA

(til Gudrun) Hvem er det man skal være taknemmelig overfor?

GUDRUN

Livet.

LISA

Det er jo os selv.

GUDRUN

Er det dig der har skabt livet? Kærligheden?

LISA

Ja.

GUDRUN

Storhedsvanvid.

LISA

Som om vi ikke selv kan gøre noget. Skal vi bare sidde og vente på at der sker noget?

GUDRUN

Hvis du tror du selv bestemmer det hele er du sikker på at blive ulykkelig.

LISA

Hvem bestemmer så?

~~LISA~~ GUDRUN

Livet.

ARNE

Hvem er den Livet du taler om? Hallo? Livet? Er du død? Vil du ikke nok komme herind så vi kan spørge dig om noget?

GUDRUN

Et liv uden taknemmelighed er ikke noget liv.

BO

Jeg er enig med dig.

ERIK

Også jeg.

ARNE

Hvorfor tale om det som om det er noget mystisk? Du fødes, du lever, du dør. Det er det hele. Nyd det. Få så meget ud af det som muligt. Tag for dig af varerne mens du kan. Gør det med stil.

ERIK

Ja, skynd dig, i morgen er du død.

LISA

Ikke igen.

ERIK

Vi taler til hinanden som om vi lever evigt. Du lyver, du lyver og du.

LISA

Hvad med dig selv?

ERIK

Jeg lyver ikke.

GUDRUN

Jeg gør heller ikke.

ERIK

Tænk hvad der ville ske hvis vi ikke løj overfor hinanden, hvis vi åbnede os helt og lod alt komme frem. Hvis vi kastede alle hæmninger væk, sagde og gjorde nøjagtig hvad vi havde lyst til uden først at tænke os om og regne ud hvad der vil ske.

ÅSE

Hvor er du blevet sød.

ERIK

Du er altså ikke biitter på mig?

ÅSE

Hvem dig? Den Erik jeg kendte eller den nye Erik?

ERIK

ÅSE

Hvordan skulle jeg kunne være vred på en så åben og kærlig mand?

ERIK

Jeg elsker også dig, Åse. Som menneske.

ÅSE

Som menneske? Du elsker mig altså ikke som en tandbørste eller en traktor?

ERIK

Elsker du også mig?

ÅSE

Den nye Erik? Elsker og elsker. Kan du ikke nøjes med lidt mindre? Hvis jeg siger at jeg ikke kaster op ved synet af dig, er det så nok?

ERIK

Du vil altså ikke være alvorlig?

ÅSE

Kom her med din snak om at være åben og uden hævninger en gang til.

ERIK

Jeg talte om at lyve.

ÅSE

Nu lyver jeg ikke. I femten sekunder lyver jeg ikke. Jeg synes du er blevet sød efter dit hjerteanfald. Du er blevet ung igen. En sød lille dreng. Bliv ved på den måde og snart kan du krybe i dine korte spejderbukser og få lov til at gøre dagens gode gerning ved at følge grimme gamle damer som mig over gaden.

ERIK

Jeg bliver ikke vred på dig.

ÅSE

Tak skal du have min søde ven. Her har du en krone til en is.

ERIK

Jeg elsker dig som menneske.

ÅSE

Jeg giver op.

GUDRUN

(til Erik) Sæt dig nu her og få lidt at spise.

ÅSE

Jeg føler mig som et helt alderdomshjem.

(Bo lægger armene om livet på Åse og hopper hen ad jorden med hende. Han løfter hendes arme i vejret.)

BO

(til Åse) Walla-hili-ula.

ÅSE

Ulla-ming-ula?

BO

Mingo-mingo.

ÅSE

U-mingo eller a-mingo?

(De udstøder kampråb. Bo lægger sine håndflader på hendes pænde og hvisker hende noget i øret.)

GUDRUN

Er hun syg?

BO

Hun fik bare noget galt i halsen.

GUDRUN

Lad mig.

BO

U-mane-hunga.

GUDRUN

Hvad er det du gør?

BO

Noget jeg lærte af en medicinmand. Trolddomstegn.

GUDRUN

Pas på. Du kvæler hende.

BO

Håndspålæggelse.

GUDRUN

Er det rigtigt?

BO

(til Åse) Nu er du frisk igen.

ÅSE

Ja mon ikke.

ARNE

Hvordan gør du?

BO

Lad os sige du er lidt sindsforvirret. Tvangstanker. Fikse ideer. Den ordner jeg sådan her. (Bo lægger en flad hånd på panden af Arne og slår derefter på sin flade hånd med en knyttet hånd.) Vups. Ud går tvangstankerne.

LISA

Er de væk?

ARNE

Hvor er jeg? Hvem er jeg? Drømmer jeg eller er jeg i seng med baronessen?

ERIK

Er det rigtigt? Gør de sådan i Afrika?

BO

Jeg så en mand med dårligt hjerte blive helbredt.

ERIK

Hvordan?

BO

Medicinmanden så ind i hjertet på ham.

ERIK

Det er løgn.

BO

Stil dig her. Se mig lige ind i øjnene. Armene i vejret. Stille allesammen. Tyve skunders stilhed. (stilhed) Bliv stående. I andre hvisker "Erik, Erik, Erik". (de hvisker) Og nu stilhed igen. Hold øjnene åbne. Jeg kan se ind i dit hjerte. Åse, kom her. (Åse stiller sig foran Erik og ser ham i øjnene) Hvad ser du?

ÅSE

Et hjerte.

BO

Sig efter mig. "Onde ånd".

ÅSE

Onde ånd.

BO

"Forlad Eriks hjerte".

ÅSE

Forlad Eriks hjerte.

BO

(til Erik) Luk øjnene. (til Åse) Kys hans øjenlåg. (hun gør det). Nu er du rask.

LISA

Kan du føle noget?

ERIK

Jeg føler mig lidt underlig.

ARNE

Har du lært mere i Afrika?

BO

Tankeoverføring. Kom. (griber Lisa) Hold fat i mine hænder. Tryk din næse ind mod min. Koncentrer dig. Tænk på mig. Tænker du? Hvad tænker du på?

LISA

Dig.

BO

Bliv ved. Hvad tænker jeg på nu?

LISA

Du tænker på jealousy.

BO

Hvad er jealousy?

LISA

En by i Rusland.

BO

Ja?

LISA

Byens hovederhverv er landbrug og skovbrug.

BO

Ja?

LISA

Byens nationalsang er ... jeg kan ikke høre det.

BO

Tænk tænk.

LISA

"Ved jorden at blive, det tjener os bedst".

BO

Rigtigt.

GUDRUN

Skete det? Kunne du høre ham tænke det?

LISA

Ja.

ARNE

(til Bo) Du er vel nok dygtig.

GUDRUN

Prøv noget med mig.

ERIK

Nej.

GUDRUN

Hvorfor ikke?

BO

Læg dig ned på ryggen. (Gudrun lægger sig) Luk øjnene. Åse, læg dine hænder over Gudruns øjne.

ERIK

Hvad sker der?

BO

Stille allesammen. Nu glider Åses sjæl ind i Gudrun. De to sjæle bliver blandet.

ERIK

Jeg kan ikke lide det.

BO

Ssssh.

ÅSE

Hun sover.

ERIK

Gudrun.

BO

Lad hende sove.

ERIK

(løfter Gudrun og bærer hende ind i huset) Godnat.

ARNE

Jeg blev også træt. Skal vi gå i seng?

LISA

Nu?

ARNE

Ja.

LISA

Jeg er ikke søvnig.

ARNE

Kom nu.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(Arne og Lisa ind i huset. Åse rækker en tommelfinger i vejret. Bo trækker på skulderen.)

ANDEN SCENE.

(Nat. Erik ud af huset, i pyjamas, med en øl og et glas i hånden. Åse ind fra vandsiden, fuldt påklædt.)

ERIK

Jeg kan ikke sove.

ÅSE

Jeg var nede ved vandet og sige farvel.

ERIK

Til hvem?

ÅSE

Stedet her. Det er sidste gang jeg er her. Når solen står op, tager jeg afsted. Jeg kommer aldrig tilbage her mere. Du og Gudrun kan få huset. I har mere brug for det.

ERIK

Det er dit.

ÅSE

Det minder mig for meget om dig og mig.

ERIK

Dit navn står på skødet.

ÅSE

Den tid du har tilbage skal du have det. Du har fortjent at være lykkelig på dine sidste dage.

ERIK

Jeg ved ikke hvad jeg skal sige.

ÅSE

Du må nyde hvert øjeblik.

ERIK

ÅSE

Jeg dør ikke foreløbig. Min mavesyre holder mig i live.

ERIK

Du fortjener også at blive lykkelig.

ÅSE

Du kender mig. Jeg ville blive meget nervøs, hvis jeg pludselig blev lykkelig.

ERIK

Hvorfor prøver du ikke?

ÅSE

Jeg dur ikke til at have et privatliv. Fra nu af vil jeg arbejde hele tiden.

ERIK

Sådan noget må du ikke sige.

ÅSE

På arbejdet er der visse regler. Privatlivet, det er det rene kaos.

ERIK

Det behøver det ikke være. Du gør bare alting så besværligt for dig selv.

ÅSE

Og andre.

ERIK

Hvorfor slapper du ikke lidt af?

ÅSE

På mine ældre dage, mener du?

ERIK

Du rager dig ikke staver i livet. Du leder efter dem og løber lige ind i dem.

ÅSE

Det er nu min fornøjelse. Når jeg bliver gennemboret, har jeg en fornemmelse af at jeg måske er i live.

ERIK

Hvorfor ikke tage tilværelsen som den er og acceptere den?

ÅSE

Den dag jeg gør det er jeg færdig.

ERIK

Du kæmper mod vindmøller. Du stiller dig uopnåelige mål. Hvorfor gør du ikke som andre og slutter fred med verden?

ÅSE

Verden kan slutte fred med mig.

ERIK

Hvad når du bliver gammel?

ÅSE

Jeg finder nok en lille vindmølle jeg kan futte over mod i min rullestol.

ERIK

Jeg har en drøm om at leve i fred med verden, leve her i naturen, følge årstidernes gang, følge hver dag fra solen står op til den går ned, se hvordan lyset ændrer sig hele tiden, se træerne skifte farve, se blomsterne komme op, blomstre og visne.

ÅSE

Det er en smuk drøm. Så smuk at jeg næsten får kvalme.

ERIK

Har du ingen drømme?

ÅSE

Jo, om at brænde mit lys i alle tre ender på een gang.

ERIK

Kan du huske de nætter vi sad her indtil solen stod op?

ÅSE

Den sommer vi lavede Lisa.

ERIK

Omme bag træerne, en lørdag eftermiddag, mellem to liggestole.

ÅSE

Søndag eftermiddag.

ERIK

Kan du huske at du rejste dig op bagefter og sagde, "Jeg er gravid, jeg er ti minutter henne".

ÅSE

Hun er det eneste vellykkede vi to har lavet sammen.

~~ÅSE~~ ERIK

Vi skulle være blevet heroppe altid. Hvorfor gjorde vi ikke det?

ÅSE

Du skulle til tandlægen om mandagen.

ERIK

Hvis vi var blevet heroppe havde vi måske været lykkelige sammen.

ÅSE

Nu får du og Gudrun chancen.

ERIK

Hvorfor siger du det på den måde?

ÅSE

Hvilken måde?

ERIK

Du og jeg var lykkelige sammen her.

ÅSE

Er du sikker?

ERIK

Jeg så det da mit liv gled forbi.

ÅSE

Hvornår?

ERIK

Da jeg fik hjerteanfaldet.

ÅSE

Hvadfor et hjerteanfald?

ERIK

Mit hjerteanfald.

ÅSE

Du mener det der skete den aften for tre uger siden?

ERIK

Ja.

ÅSE

Hvad skete der?

ERIK

Det ved du da.

ÅSE

Gør jeg?

ERIK

Vi havde skændtes. Jeg gik ud på badeværelset. Jeg faldt om. Det var som om et lokomotiv kørte hen over min brystkasse.

ÅSE

Med eller uden passagervogne?

ERIK

Hva'?

ÅSE

Var det kun et lokomotiv, eller var der også passagervogne?

ERIK

Jeg var ved at dø. Hvis jeg ikke havde fået hjertemassage i ambulancen var jeg død.

ÅSE

Fandt du på den historie bare for at slippe af med mig?

ERIK

Jeg vil ikke tale om det.

ÅSE

Du kunne jo bare have sagt du ville skilles.

ERIK

Jeg ønskede at leve et nyt liv.

ÅSE

Lægerne troede på dig.

ERIK

Har du vidst det hele tiden?

ÅSE

Jeg fortæller det ikke til nogen.

ERIK

Lover du?

ÅSE

Ja.

ERIK

Tak. Du er et godt menneske.

ÅSE

Det er nok lidt overdrevet.

~~ÅSE~~ ERIK

Hvad nu hvis vi sagde at jeg er blevet en anden? Alt det vi har oplevet sammen er ikke sket. Vi vasker tavlen ren. Vi ved jo begge to inderst inde at vi passer sammen.

ÅSE

Som fod i handske.

ERIK

Vi kunne starte forfra, du og jeg.

ÅSE

Du mener det virkelig alvorligt.

ERIK

Et helt nyt liv.

ÅSE

Hvad med Gudrun?

ERIK

Hun vil forstå. Tredve års samliv kan man trods alt ikke bare sådan lige sige farvel til. Vi flytter herop. Starter forfra.

(Gudrun ud af huset)

GUDRUN

Erik? Erik?

ERIK

(til Åse) Vil du eller vil du ikke?

GUDRUN

Erik, er du der?

ERIK

Tænk over det. Beslut dig når solen står op.

GUDRUN

Erik?

ERIK

Jeg er her. Nu kommer jeg. (hen til Gudrun) Jeg var bare ude og trække lidt frisk luft.

GUDRUN

Er der noget i vejen?

ERIK

Selvfølgelig er der ikke det. Kom. Lad os gå i seng igen.

(Gudrun og Erik ind i huset. Lisa ud af huset.)

LISA

Mor, er det dig? Hvad laver du?

ÅSE

Jeg tænker.

LISA

Er du ked af det?

ÅSE

Nej.

LISA

Er der noget jeg kan hjælpe dig med?

ÅSE

Du har vist nok at gøre med at hjælpe dig selv.

LISA

Med hvad?

ÅSE

Ved du det ikke?

~~LISA~~ LISA

Nej.

ÅSE

Noget klogere bliver man da med alderen.

LISA

Jeg har ingen problemer.

ÅSE

Du mener du vil ingen problemer have.

LISA

Det er dig der har problemer.

ÅSE

Ja, jeg har ialfald.

LISA

Hvis jeg kan hjælpe dig.

ÅSE

Det kan du ikke, min pige, men ellers tak for det.

LISA

Hvor går du hen?

ÅSE

Ned til vandet.

LISA

Skal jeg gå med?

ÅSE

Bliv du hellere her og tag dig af dine egne problemer.

(Bo ind i baggrunden)

LISA

Hvad er det du taler om?

ÅSE

Vær bange, det er i orden. Men lad være med at lyve.

LISA

Om hvad?

ÅSE

Prøv at være pinligt ærlig.

LISA

Om hvad?

ÅSE

Sandheden, den fulde sandhed og intet andet end sandheden.

LISA

Jeg forstår ikke hvad du mener.

ÅSE

Nej, det gør du vel ikke.

LISA

Bliv her.

ÅSE

Farvel så længe.

(Åse ud. Bo frem)

LISA

Kan du heller ikke sove?

BO

Jeg har ligget vågen hele natten.

LISA

Det har jeg også.

BO

Jeg har ligget og tænkt på dig.

LISA

Mig?

BO

Spørger du ikke hvad jeg har tænkt?

LISA

Hvad har du tænkt?

BO

At jeg elsker dig.

LISA

Lad nu være med at være dum.

BO

Tidligere troede jeg bare at jeg var forelsket i dig. Nu ved jeg at jeg elsker dig.

(Arne ind i baggeunden uden at de lægger mærke til ham.)

LISA

Hold så op med det pjat.

BO

Jeg synes bare du skulle vide det.

LISA

Du laver grin med mig.

BO

Nej.

LISA

Du er ude på noget.

BO

Ja.

LISA

På at få mig til at falde i vandet. Gøre mig til grin.

BO

Bare rolig. Jeg er ikke ude på at blive gift med dig eller sådan noget. Jeg vil hverken eje eller have dig.

LISA

Hvorfor siger du det så?

BO

Jeg synes bare det ville være interessant for dig at vide, at jeg elsker dig.

LISA

Mange tak for oplysningen.

BO

Det er selvfølgelig lidt af en streg i regningen.

LISA

Hvad for en regning?

BO

Spillet var jo, at du og jeg skulle komme herop og have en affære og så aldrig ses mere. Rent seksuelt, færdigt arbejde. Der gik lidt kludder i regnskabet. Det må du meget undskylde. Det var ikke min mening at komme til at elske dig.

LISA

Så hold dog op med det vrøvl om at elske. Du kan måske allerhøjst være forelsket.

BO

Det er jeg også. Men der er en forskel mellem at være forelsket og at elske. Når man er forelsket er man blind, man aner ikke hvem den anden er. Når man elsker ved man hvem den anden er.

LISA

Hvor ved du alt det fra?

BO

Jeg fandt ud af det i nat. Mens jeg lå søvnløs. Du skal ikke tage dig af det. Det er bare en oplysning. Ikke noget personligt.

LISA

Du er ikke så lidt fræk. Kommer her og siger du elsker mig.

BO

Bare rolig. Når solen står op, forsvinder jeg.

LISA

Hvad bilder du dig ind at sige du elsker mig og få det til at lyde som en fornærmelse?

BO

BO

Jeg har aldrig elsket nogen før. Men ærlig talt er jeg lidt skuffet over at det blev sådan en som dig.

LISA

Sådan en som mig?

BO

Sådan en småborgerlig, konventionel kvinde, mener jeg.

LISA

Du holder dig ikke tilbage.

BO

Sådan en ufri, indeklemt, løgnagtig person.

LISA

Man må sandelig sige du elsker mig.

BO

Jeg havde håbet det ville blive en fri selvstændig kvinde.

LISA

Er du snart færdig?

BO

En kvinde der levede i nutiden. I stedet for dig der slet ikke lever. Du er ikke andet end fortid og fremtid. Ingen nutid.

LISA

Har du mere?

BO

Jeg elsker dig. Jeg elsker dig af hele mit hjerte, min mave, mine nyrer, mine tæer, min galdesten, alt.

LISA

Skal jeg blive vred eller glad?

BO

Hvis jeg var dig ville jeg skynde mig ind og gemme mig i en af de mange aftaler du og din mand har lavet.

LISA

Endnu en fornærmelse.

BO

I har udkæmpet den seksueller revolution. I har fortjent de medaljer I hele tiden går og praler med. Men nu har revolutionen ædt sine egne børn.

LISA

Og tilbage står sådan nogle dumme reaktionære mænd som dig.

BO

Jeg står her, jeg bliver ved at stå her, jeg kan ikke andet. Jeg vil dø i min rede, og et flag er smukkeste i modvind.

LISA

Revolutionen skulle have spærret sådan en som dig inde.

BO

Bare vent. Min type bliver snart moderne igen.

LISA

Middelalderens mørke sænker sig over os.

BO

Jeg er smaskende hamrende forelsket i dig.

LISA

Lige før sagde du at du elskede mig?

BO

Du må holde bedre styr på begreberne. Elske er overbegrebet. Forelskelse er underbegrebet.

LISA

Jeg tror aldrig nogen har fornærmet mig så meget.

BO

Jeg har lyst til at kysse dig over det hele, hviske dig søde ting i øret.

LISA

Det bliver værre og værre.

BO

Dine øjne er som skovsøer, dine læber som rosenblade, din næse som
blød marcipan.

LISA

Injurier.

BO

Din stemme gør mig salig, duften af dit hår beruser mig, synet af dig
får blodet til at banke i mine årer.

LISA

Du er lige til at spærre inde.

BO

Hvad med at sige farvel til din flinke mand og stikke af sammen
med mig?

LISA

Du må være rablende vanvittig.

BO

Vanvittig af kærlighed. 100% vaskeægte kærlighed som vor mor lavede
den.

LISA

Nu holder du op. Lige nu. Ellers går jeg. Det er et nummer du laver
med mig. Jeg ved det. Det er sent på natten, du må undskylde, men lige
et øjeblik hoppede jeg på den.

BO

Gjorde du?

LISA

Ja.

BO

Troede du på at jeg elskede dig?

LISA

Ja.

BO

LISA

Det er ^{en} ~~så~~ på natten. Jeg har ikke sovet et døgn.

BO

Du troede du kunne tage mig med her op til lidt god uforpligtende sex, og så ville jeg forelske mig dybt i dig?

LISA

Lad nu være med at træde i det.

BO

Troede du jeg ville stikke af med dig?

LISA

Nej, selvfølgelig ikke.

BO

Jeg elsker dig.

LISA

Nu ikke mere.

BO

Jeg gør det.

LISA

Ikke igen.

BO

Giv mig et kys så holder jeg op. (kys)

LISA

Det var et grusomt nummer du lavede med mig.

BO

Et kys mere og jeg gør det aldrig igen. (kys)

LISA

Lover du mig aldrig at sige det mere?

BO

At jeg elsker dig af hele mit dumme hjerte?

LISA

Ja.

BO

Hvis du giver mig et kys til. Et langt et. (kys)
(Udenfor høres Åse synge.)

LISA

Det er mor.

BO

Et kys til. Ellers fortæller jeg hende at jeg elsker dig og vil
giftes med dig.

LISA

Det er afpresning.

BO

Ja.

LISA

Ikke her. Kom.

(Bo og Lisa ud. Arne frem fra sit skjul. Åse ind.)

ARNE

Lad være med at se sådan på mig.

ÅSE

Du behøver ikke skjule noget for mig.

ARNE

Bare et øjeblik.

ÅSE

Hvad gør du når du er i rigtigt dårligt humør?

ARNE

Almindeligt dårligt humør, eller nede i kulkælderen?

ÅSE

Under kulkælderen.

ARNE

Skyder mig en kugle for panden.

ÅSE

Alvorligt.

ARNE

Det er alvorligt. Min største udgift er til krudt og kug⁹ler. Desværre er jeg så tykpandet at kuglerne preller af.

ÅSE

Jeg burde være i dårligt humør nu. Det underlige er, at det er jeg ikke. Jeg føler mig så idiotisk lykkelig. Gud ved om jeg bare er forkalket?

ARNE

Jeg burde ikke være bange. Jeg har ingen grund til det. Jeg ved at hv¹⁶l jeg gør sådan og sådan sker der ingenting. Men alligevel er jeg bange.

ÅSE

Da jeg var barn sagde min far til mig at hvis jeg var bange for noget skulle jeg gå hen til det, så tæt jeg kunne komme. På den måde ville angsten forsvinde. Hvis jeg var bange for en situation, skulle jeg sørge for at komme i situationen hurtigst muligt. Hvis jeg var bange for et menneske, skulle jeg med det samme opsøge personen. Jeg kan huske jeg var bange for en lærer. Hr. Thomsen. Han slog os, når han kunne komme til det. Jeg havde mareridt om ham om natten. Jeg pjækkede fra skolen. En dag gjorde jeg som min far sagde. Jeg cyklede ud til hr. Thomsen og ringede på hans dør. Han åbnede. Jeg sagde jeg kom forbi og bare ville besøge ham. Han inviterede mig indenfor på en sodavand. Vi sad med et bord imellem os. Jeg var skræmt fra sans og samling. Han spurgte hvorfor jeg var kommet. Jeg sagde jeg bare havde fået lyst til at besøge ham. Han spiste sandkage. Det dryssede ned på bordet. Jeg stirrede på ham. Har du nogensinde spist sandkage mens nogen stirrer på dig? Du er ikke den samme bagefter. Da jeg cyklede hjem var jeg ikke bange for ham mere.

BO

Da jeg var barn, havde jeg lyst til at tage et barberblad og skære i folk, skære små stykker af, indtil jeg kom helt ind til centrum,

for at finde ud af hvad de skjulte. Der, inderst inde, ville jeg finde sandheden.

ÅSE

Og nu?

ARNE

Nu ved jeg, at selv om jeg tog en kniv, en spade eller en gravko og skrabede alt væk, ville jeg ikke finde andet end kød, blod, vand, luft.

ÅSE

Min stakkels far, som var så bange hele sit liv. Mest af alt for at dø. Han fik et stykke flæsk galt i halsen og blev kvalt.

ARNE

Verden forandrer sig. Du er ikke den samme to sekunder i træk. Nu er du sådan (knipser med fingrene), nu er du sådan (knipser). Selv om du sværger på, at du er den samme som før, har verden forandret sig uden om dig. Det er en stor trøst. Naturens orden.

ÅSE

Naturens orden? Rend mig i naturens orden. Hvad er det naturens orden fortæller mig? At først er jeg ung, med glat hud, struttende bryster og mænd i hælene. Så er jeg mor i tyve år. Mælken strinter ud af brysterne, huden bliver slap, mændene ser den anden vej. Når det så endelig er færdigt, fortæller naturens orden mig, at nu er jeg i overgangsalderen, at jeg er meget vanskelig. Det går der så det ene år med efter det andet. Derefter er jeg gammel og kan ikke bruges mere. Naturens orden kan rende og hoppe. Jeg elsker hver eneste af mine rynker.

ARNE

Det med naturens orden vil jeg gerne æde i mig igen, ord for ord, bogstav for bogstav.

ÅSE

Gid du må blive kvalt i det.

ARNE

Jeg synes du ~~ser~~^{ser} dejlig ud.

ÅSE

Der er ingen grund til at overdrive. Jeg ligner en gammel luder, det ved jeg godt. Desværre har jeg aldrig fået penge for det.

~~ARNE~~

ARNE

Du er ikke en gammel luder. Du er en gammel hykler.

ÅSE

Hykler?

ARNE

Du ved du er dejlig.

ÅSE

Du er sød, du vil trøste en gammel kone.

ARNE

Krukke.

ÅSE

En gammel krukke der har været for længe til søs og er kommet hankeløs hjem.

ARNE

Er du færdig?

ÅSE

Skulle vi ikke give os til at tælle mine rynker, du og jeg? Du begynder oppefra og jeg nedefra. Så kan vi få tiden til at gå de næste par uger.

ARNE

Du fornærmer mig.

ÅSE

Ja.¹

ARNE

Der er meget få ting jeg har forstand på. Men een ting er kvinder. Jeg har en god smag med hensyn til kvinder. Du er en dejlig kvinde. Sig mig imod og du anklager mig for at have en dårlig smag.

ÅSE

Mine fødder gør ondt. To ligtorne, en nedgravet tånegl. Mine lår er blevet for tynde. Min bagdel hænger. Maven er slap. Jeg har tendens til at være krumrygget. Mine bryster, ak ja, der var engang. Min hals ligner en fuglehals. Mit ansigt ligner et bombekrater. Hvis det er en dejlig kvinde for dig, ja, så har du en dårlig smag.

ARNE

Dine fødder er dejlige. Dine lår dejlige. Dine baller dejlige. Din ryg dejlig. Brysterne dejlige. Hals det samme. Ansigtet er smukt. Jeg har en god smag.

ÅSE

Har du noget imod at sige det igen? Bare fem-seks gange?

ARNE

Hvad tror du jeg kan lide? Plastik?

ÅSE

Bliv ved med at tale.

ARNE

Tror du dine kønsorganer sidder i dine fødder? I to ligtorne og en nedgroet tånegl? I dine rynker? Ved du hvor de sidder? Her inde mellem ørerne.

ÅSE

Jeg tør slet ikke tænke på hvordan der ser ud derinde.

ARNE

Du er en meget sexet kvinde.

ÅSE

Sig det lidt højere.

ARNE

Du er en meget sexet kvinde.

ÅSE

Sssh. De sover.

ARNE

Du er ^{meget/} mere sexet end din datter.

ÅSE

Hvorfor har du aldrig sagt det før?

ARNE

Til min svigermor?

ÅSE

Jeg er ikke din svigermor mere, på en måde.

ARNE

Det åbner jo nogen perspektiver.

ÅSE

Ja.

ARNE

Stoler du på min vurdering?

ÅSE

Med hensyn til kvinder? Absolut. Din vurderingsevne er fremragende.

ARNE

Er du bange for mig?

ÅSE

Lidt.

ARNE

Husk hvad din gamle far sagde. Gå nærmere.

ÅSE

På een betingelse. At du ikke begynder at skære i mig med et barberblad.

ARNE

Hvad ville jeg finde hvis jeg kom helt ind til centrum?

ÅSE

Ingenting. Luft.

ARNE

Frisk luft?

ÅSE

Ren frisk luft. Gennemtræk.

ARNE

Åbne vinduer?

ÅSE

Så åbne som muligt.

ARNE

Lad os gå ned og bade mens solen står op.

ÅSE

Jeg fryser.

ARNE

Kom.

TREDJE SCENE.

(Morgen. Solen er stået op. Erik ud af huset.)

ERIK

Åse? Åse? Hvor er du? Psst. Åse?

(Erik ud. Gudrun ud af huset med bakke med morgenmad.)

GUDRUN

Erik? Erik? Hvor er du?

(Gudrun ud. Bo og Lisa ind. De går ind og ud af huset.)

BO

De er her ikke.

LISA

Hallo? Hvor er I?

BO

Arne? Erik?

LISA

Du går den vej, så går jeg den.

(Bo og Lisa ud. Arne og Åse ind. Ser i huset.)

ARNE

De er her ikke.

ÅSE

Er de taget hjem?

ARNE

Lisa?

ÅSE

Erik?

(Ud til hver sin side. Erik ind. Lidt efter Åse ind.)

ERIK

Min elskede.

ÅSE

Nå?

ERIK

Min egen lille elskede. Jeg har savnet dig.

ÅSE

Nå.

ERIK

Nu ved jeg det. Du er mit livs store kærlighed.

ÅSE

Er jeg?

ERIK

Jeg har været en idiot.

ÅSE

Ja.

ERIK

Du er den eneste der forstår mig.

ÅSE

Ja.

ERIK

Fra nu af skal alt blive anderledes.

ÅSE

Ja.

ERIK

Du er enig?

ÅSE

Ja.

ERIK

Du er så klog. Du forstår mig.

ÅSE

Erik.

~~ÅSE~~ ERIK

Jeg ved det. Solen er stået op.

ÅSE

Erik.

ERIK

Den har spredt lys og fået mig til at se sandheden.

ÅSE

Hallo.

ERIK

Jeg må fortælle det til Gudrun med det samme. Gudrun? Hvor er du?

(Erik ud. Åse ud til den anden side. Lisa ind. Hun tager en usynlig tennisketcher og bold op og giver sig til at spille skyggetennis. Arne ind.)

ARNE

Hvad laver du?

LISA

Kan du ikke se det?

ARNE

Morgengymnastik?

LISA

Tennis.

ARNE

Med hvem?

LISA

Ham.

ARNE

Hvem?

LISA

Åh nej, der gik den ved siden af.

ARNE

Hvad er der med dig?

LISA

Du står på banen.

ARNE

Lisa.

LISA

Den ramte indersiden. Jeg server.

ARNE

Er du fuld?

LISA

Se min baghånd.

ARNE

Er det et nyt spil? Ingen ketcher, ingen bold?

LISA

Jeg har en ketcher. Pas på. Du dig.

ARNE

Hvad sker der?

LISA

Du fik en bold lige midt mellem øjnene.

ARNE

Hvornår er du begyndt at spille tennis?

LISA

I nat.

ARNE

Kan du ikke lægge ketcheren et øjeblik?

LISA

Jeg nåede den.

ARNE

Der er noget jeg vil tale med dig om.

LISA

Ikke midt i kampen.

ARNE

Hold så op med det pjat.

LISA

Var den inde? Så server du.

ARNE

Hvem taler du til?

LISA

Ham.

~~LISA~~ ARNE

Hvem ham?

LISA

På den anden side af nettet.

ARNE

Der er ikke noget net.

LISA

Her. Grib bolden.

(Åse, Gudrun, Erik og Bo ind.)

GUDRUN

Så er der morgenmad.

ERIK

Gudrun.

GUDRUN

Ja, min ven?

ERIK

Der er noget vi må tale om.

GUDRUN

Vil du have kaffe eller te?

ERIK

Det er vigtigt.

GUDRUN

Tænk, jeg ved ikke engang om han drikker kaffe eller te om morgenen.

ÅSE

Kaffe.

ERIK

Te.

ÅSE

Du drikker da kaffe.

ERIK

Ikke mere. Hjertet.

ÅSE

Hjertet?

ERIK

Nåh nej.

GUDRUN

Beslut dig nu. Kaffe eller te?

ERIK

Kaffe. Te. Kaffe.

ARNE

Kaffe og te til Erik.

GUDRUN

Sukker?

ERIK

Nej.

ÅSE

To stykker.

ERIK

To stykker.

GUDRUN

Når vi flytter her op skal du få lov til at lave morgenmad.

ERIK

Gudrun.

GUDRUN

Jeg elsker at blive i sengen om morgenen.

ERIK

Gudrun.

GUDRUN

Hvad tid kommer avisen?

ERIK

Til helvede med avisen.

GUDRUN

Hvad er der i vejen?

ERIK

Sæt den bakke med det samme.

GUDRUN

Hvordan er det du taler til mig?

ÅSE

Han er altid sur om morgenen. Ved du ikke det?

LISA

Han er ikke noget værd før han har fået sin morgenmad.

ÅSE

Et rundstykke med et tykt lag smør og en kop kaffe og han er som en engel.

GUDRUN

Ikke mere smør. Du hørte hvad lægen sagde.

ERIK

Hører du hvad jeg siger?

GUDRUN

Ikke før du har spist.

ÅSE

Spis nu.

LISA

Drik.

ERIK

Jeg er ikke morgensur.

ÅSE

Vær nu sød og spis.

GUDRUN

Er han altid sådan?

ÅSE

Hver morgen i tredve år.

GUDRUN

Hvem lavede morgenmad hos jer?

ÅSE

Jeg. Han smadrede bare porcelænet.

ERIK

Jeg og Åse...

GUDRUN

Du mener: Åse og jeg.

ERIK

Hva'?

GUDRUN

Du sagde: jeg og Åse. Det lyder ikke pænt at tage sig selv først.

ÅSE

GUDRUN

Altså, Åse og du?

ERIK

Åse og du.

GUDRUN

Ikke Åse og mig. Åse og dig.

ERIK

Åse og mig.

GUDRUN

Du har noget smør siddende i mundvigen.

ERIK

Jeg vil skilles.

GUDRUN

Det ved jeg da godt, min lille ven.

ERIK

Tal ikke til mig på den måde.

GUDRUN

Hvilken måde, min ven?

ERIK

Jeg er ikke min ven.

ARNE

Giv ham et rundstykke til.

ÅSE

Slap nu af, Erik.

ERIK

Jeg vil skilles.

LISA

Det er gået op for os.

ERIK

Nu.

LISA

Skulle du ikke gå ned og tage dig et morgenbad?

ERIK

Hvorfor taler I allesammen til mig som om jeg ikke er rigtig kolg?

GUDRUN

Du er rigtig klog, min ven.

ERIK

Hold op med at sige "min ven".

GUDRUN

Du opfører dig som et barn.

ÅSE

Min ven.

ERIK

(til Åse) Du skal ikke komme for godt igang.

LISA

Hvis I skal skændes her må I gå udenfor.

ERIK

Åse og jeg. I nat. Kan du ikke forstå det?

GUDRUN

Lad nu være med at være dum.

ERIK

Åse og jeg. I nat.

GUDRUN

Åse og du har aldrig ikkes ikke noget i nat.

ERIK

Hvad ved du om det?

GUDRUN

Du var ikke i stand til nogetsomhelst i nat.

ERIK

Det er ikke det jeg mener.

GUDRUN

Hvad mener du så?

ERIK

Du ved jeg holder meget af dig.

GUDRUN

Ja.

ERIK

Du er det bedste der er sket mig.

GUDRUN

Hvad er det du vil sige?

ERIK

Jeg føler en moralsk forpligtelse overfor dig.

GUDRUN

Ja.

ERIK

Som menneske sætter jeg dig meget højt.

GUDRUN

Jeg venter.

ERIK

Højere end nogen anden.

GUDRUN

Kom nu til sagen.

ERIK

I nat tænkte jeg på Åse. På mit moralske ansvar overfor hende. Hun er et menneske. Forstår du hvad jeg mener?

GUDRUN

Åse er et menneske. Jo, det forstår jeg godt.

ERIK

Uden moral er vi ikke mennesker, vi er dyr.

ARNE

(kagler som en høne) Jeg lægger et æg igen.

~~ERIK~~

ERIK 141

Jeg har også et moralsk ansvar overfor dig. Jeg har et moralsk ansvar overfor både dig og Åse.

GUDRUN

Jeg ved det. Men kan vi ikke vente til senere?

ERIK

Nej.

GUDRUN

Vi har gæster.

LISA

Ærlig talt, far.

ERIK

Jeg må sige det nu?

GUDRUN

Men hurtigt.

ERIK

Jeg kan ikke sige det hurtigt.

ARNE

Lad mig. Du vil sige at du ikke er en høne. Vi har forstået det. Erik er ikke en høne.

ERIK

Jeg og Åse...

GUDRUN

Åse og dig.

ERIK

Åse og jeg har været sammen i tredve år.

GUDRUN

Spis nu lidt mere, så kan du sige det hele bagefter.

ERIK

Mit hjerte kan ikke tåle det.

GUDRUN

Sæt dig helt stille. Lad være med at røre dig. Lad være med at sige noget.

ERIK

Gudrun.

GUDRUN

Ikke et ord før jeg giver dig lov.

(Bo kaster en usynlig tennisbold op i luften og griber den.)

ARNE

Hvad laver du?

BO

Spiller bold.

ARNE

Også du.

BO

Grib.

ARNE

Hvem har fundet på det spil?

BO

Hvem har fundet på dit spil?

ARNE

Hvad er reglerne i dit spil?

BO

Hvad er reglerne i dit?

ARNE

Du har forandret dig siden soldatertiden.

BO

Synes du?

ARNE

Ja.

BO

Det har du ikke.

ARNE

Hvad er du egentlig ude på?

BO

Jeg er ude på en ti-meter vippe. Det eneste jeg spekulerer på er om der er vand i bassinet.

GUDRUN

(til Åse) Forstår du hvad de taler om?

ÅSE

Ikke meget.

ARNE

(til Bo) Ved du hvorfor jeg kom herop?

BO

Nysgerrighed.

ARNE

Nej. ~~Jeg kom~~ Fordi jeg kom til at tænke på noget du sagde for mange år siden. På kasernen. Om frihed. Jeg kom for at foreslå Lisa at vi skulle leve på en anden måde. Da jeg hørte at du var kommet hjem fra Afrika, kom jeg til at tænke på hvad du sagde dengang om at friheden ikke er at gøre nøjagtig hvad man har lyst til. At friheden også kan være at give afkald på noget.

BO

Sagde jeg virkelig det?

ARNE

Jeg kom for at spørge Lisa om hun og jeg skulle indgå en ny aftale.

LISA

Som går ud på at vi er hinanden tro?

ARNE

Hvordan kunne du gætte det? Jeg var bange for at vi skulle glide fra hinanden.

LISA

Hvorfor skulle vi det?

ARNE

Skødesløshed.

LISA

Foreslår du det?

ARNE

Hvem bryder sig om at spille tennis uden net?

ERIK

(til Gudrun) Du må være stærk.

GUDRUN

Det er jeg.

~~Heller~~ ERIK

Det bliver ikke nemt for dig.

GUDRUN

Jeg ved det.

ERIK

I nat tog jeg en beslutning. Åse og jeg... Åse og jeg...

GUDRUN

Det er ikke nemt for Åse og dig. Jeg ved det.

ERIK

Tredve år.

GUDRUN

Tredve år.

ERIK

Det er længe.

GUDRUN

Ja.

ERIK

Det er derfor.

GUDRUN

Derfor hvad?

ARNE

(kagler) Nu kommer det, nu kommer det. Det er på vej, det er på vej.
(lægger et æg). Et æg. Se hvor smukt det er. (lægger sig på knæ foran
Åse) Kære Åse. Jeg tilbyder dig. Jeg elsker dig. Vil du blive min?

ERIK

Hvad laver du?

ARNE

Jeg frier til Åse. Jeg anmoder om hendes hånd.

ERIK

Hendes hånd?

ARNE

Og fødder. Inklusive et ligtorne og en nedgravet tånegl. Vil du
gifte dig med mig?

ÅSE

Det kommer an på.

ARNE

Jeg er din.

ÅSE

Hvad går aftalen ud på?

ARNE

Du må stille alle de aftaler du vil. Ja eller nej?

ERIK

Åse.

ÅSE

Jeg er en stakkels forladt kvinde.

ERIK

Det er jeres spøg.

ARNE

Det er alvor.

ERIK

(til Åse) Hvad så med os to?

ARNE

(til Åse) Vil du?

ERIK

Hvad med Lisa?

BO

Hende skal jeg nok trøste.

LISA

En fraskilt kvinde?

BO

Jeg vil gøre dig til en gift kvinde.

ERIK

Hvad er det her foregår?

BO

Jeg elsker din datter.

ERIK

Hun er gift med Arne.

BO

Arne er snart gift med din kone.

ERIK

Hvad så med mig?

BO

Du har din egen kone.

ERIK

Hvem?

BO

Der.

ERIK

Er I blevet tossede allesammen?

LISA

Vi vil leve hver dag som om det var den sidste.

ERIK

Det kan man da ikke.

ARNE

Vi har set døden i øjnene.

ERIK

Det kan I ikke gøre.

ÅSE

Vi lever nu.

ERIK

I er vanvittige. Av. Hjælp. (tager sig til brystet og falder om).

GUDRUN

Nu ikke mere pjat med dig. Op at stå. Kom så.

ERIK

(rejser sig) Undskyld. Jeg snublede.

ARNE

(til Åse) Hvad siger du så?

ÅSE

Jeg siger ja.

(Erik ind i huset.)

BO

(til Lisa) Hvad siger du?

LISA

Jeg siger ja.

(Erik ud af huset med jagtgevær. Han kommer til at pege på Arne, der flygter ud.)

ERIK

Jeg skal nok få ram på ham. (Erik ud. Et skud. Erik ind med en død ræv.) Jeg fik ham. I aften skal vi have røvesteg. Åse, kan du ikke lige... jeg mener, Gudrun, kan du ikke lige...

GUDRUN

Nej.

ERIK

Nej?

GUDRUN

Ikke før du frier til mig.

ARNE

Ned på knæ.

ERIK

(på knæ) Kære Gudrun, vil du gifte dig med mig?

GUDRUN

Jeg kan ikke høre hvad du siger.

ERIK

Vil du gifte dig med mig?

GUDRUN

Det ved jeg da ikke. Det kommer an på betingelserne.

(Slut.)